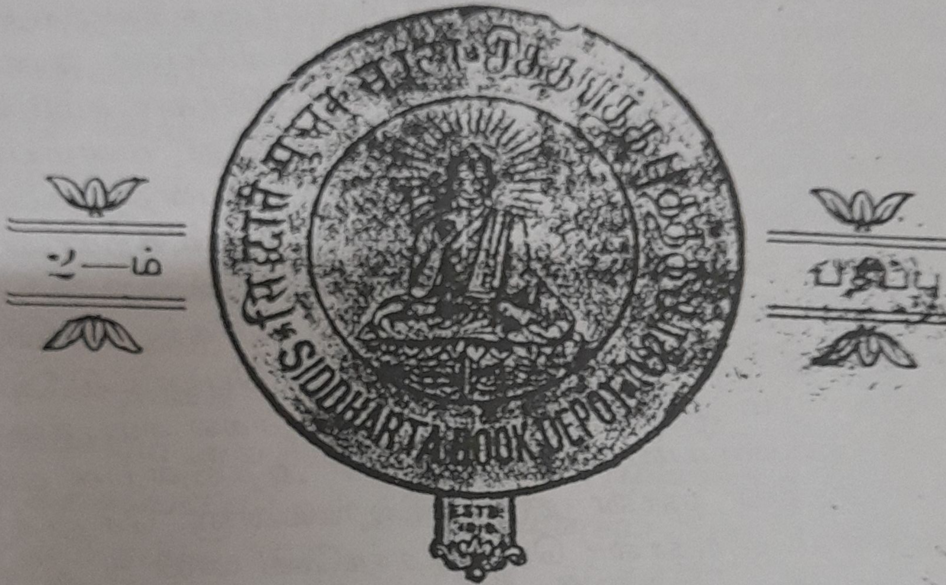
வருணபேதவிளக்கம்.

காலஞ்சென்ற

திரு ம. மாசிலாமணி அவர்கள்

எழுதியது.

தென்னிந்திய பௌத்த சங்கங்களின்,
கோலார் கோல்ட் பீல்ட், ஆண்டர்சன்பேட்டை,
ஸ்ரீ சித்தார்த்தா புத்தக சாலையாரால்,
ஸ்ரீ சித்தார்த்தா அச்சுக்கூடத்தில்,
பதித்து பிரசுரிக்கப் பெற்றது.

பு. 2473] [கி. 1929

இதன் விலை 4 அணா.

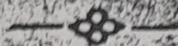
THE EXAMPLE OF THE CASTE DIFFERENCE.

இரண்டாம் பதிப்பின் முன்னுரை.

இந்நூலாக்கியோன் எண்ணரும் சாஸ்த்ர புராணாதி வேத முதலியன கற்றறிந்து, விப்பிர எம ராஜாக்களோடும், அவர்களின் ஊழியக்காரராகிய மற்ற மூவகை வருண எமகிங்கிலியரோடும் நன்கு பழகி அவர்களின் நடபடிக்கைகளில் தானும் ஒருவராக இருந்து, அவர்களின் சூது நிறைந்த சித்தாந்த மயத்தையும், பிராமணன், க்ஷத்திரியனுக்கிழைத்து வரும் வஞ்சகங்களையும், க்ஷத்திரியன் வைசியனுக்கிழைத்து வரும் பெருந் தீங்கையும், வைசியன் சூத்திரனுக்கிழைத்து வரும் கேடுகளையும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் தனது மனப்பான கண்களிலுற்று நோக்கினார். விப்பிரர்கள் நம்மிந்தியருக்கு செய்துவரும் துரோகங்களை நினைத்து மனமயர்ந்தார். பார்ப்பார் வாய்மொழிக்கு இசையாத பௌத்தர்களைப் பறையரென்று தாழ்த்தி, அவர்களைக் கழுவிலும் கற்காணங்களிலும் வதைத்து வந்ததையும் இப்பவும் வருவதையும் தெரிந்தார். அதனால் பெரிதும் துக்கித்தார். புருசீகர் தங்களுக்குள் அடங்கிய இந்தியர்க்கு சூத்திரரென்று பெயரிட்டு அவர்கள் மரிக்குமட்டும் அவர்களிட மிருக்கும் சகல சம்பத்தையும் இவர்க ளனுபவிப்பதை யுணர்ந்தார். அதனால் பல கஷ்டப்பட்டார். தேசீய ஞான நூற்களில் கவனஞ் செலுத்தி இந்தியரனைவரும் ஒருகால் பௌத்தர்களே! என்று துணிந்து இந்நூலெழுதலானார். அவரது பேரன்பை நம் பாரிசமாகவே கடையதிகாரத்தில் விளக்கி யிருக்கிறார். இவரது புத்தி சித்தத்தா லாய்ந்து உணர்ந்ததாவது, ஆரியர்கள் தந்திரத்தால் எவிய வருண இருண்ட மேகமானது இந்தியாவை மூடிக்கொண்டிருப்பதால் முதலில் அதை விளக்கப்படுத்தினா லல்லது நமது சகோதர சகோதரிகளாகிய பூர்வ பௌத்தர்கள் உய்த்துணர்வதற் கேதுவில்லை என்று தேர்ந்து "வருணபேத விளக்கம்" என்னும் இந்நூலை எழுதி வேஷபார்ப்பனர்களின் மாய வருண வலையை வெளிபடுத்தி யிருக்கிறார். சுயமரியாதையின் ரூபமான பௌத்தத்தில் நியாயமிருப்பதை இனியேனும் நம் தமிழர்க ளறிந்தொழுகுவார்களாக.

ஸ்ரீ சித்தார்த்தா புத்தகசாலையார்.

முகவுரை

மிகு விவேகமும் பெருந்தகைமையும்
ஜன்ன தேசத்தவர்களே! பிராமணர்
கடையராகக் கீழ்ப்படுத்தி நமது கஷ்டார்ஜித
வங்கள் முழுமையுமே கவருவான் வேண்டி,
ஆகமங்களையும், புராணங்களையும், இதிகாசங்
ரும நூலையும் எழுதி வைத்தனர் இவற்றுள்
ஆகமங்களும் வேதவாக்கென்றும், இதிகாசங்
ங்களும் வேத அருள் பெற்ற இருஷிகள் வா
மநுதருமநூல் தெய்வத்தன்மை பொருந்திய
வாக்கென்றும், நிஷ்கபடிகளாகிய நம்முன்னோ
துர்ப்போதனைக ளூட்டிவிட்டது மன்றி அவ்வே
நூல்களையும் அவற்றை எழுதிய சமுஸ்கிருத பா
நாம் கற்கப்படாதென்றும், நமக்குப் பயமுறு
தோறும் நம்மை நிர்மூடராக்கி வருத்தி வருகின்
தன்னை முழுக்காட்டி, தூபதீபங் காட்டி யுபசா
அர்ச்சகனை நம்பிப் பின்பற்றுவது போல நாம
களையே "பூத்தேவர்க"ளென நம்பி கொறுங்கு
தித் தேடிய பொருள்களை நம்மை நாமே வஞ்சித்
ளுக்கே தானஞ் செய்துவிட்டு, வாடி வதங்கி வருந்துகிறோம்
இவ்வாறு மதியீனத்தால் இகபோக சுகத்தை இ
மவருக்கு அப் பிராமணர்கள் தங்கள் சுயப்பிரயோ
பொருட்டே இயற்றிய அவ்வேதாகமாதி நூல்
சூதுகளையும், வஞ்சனைகளையும் கரதலாமலகம்போ
தக்காட்டி, அவற்றால் பந்திக்கப்பட்டிருக்கும்
கிலிபோன்ற "வருணபேதம்" என்னும் பல
நியாய வாள்கொண்டு தண்டித்து, அ
நம் நம்மவர்களை விடுவிக்க வேண்டுமென

நாளாக எனதுள்ளத்தில் உலாவிக்கொண்டிருந்ததினா லே இந்நூலை எழுத ஆரம்பித்தேன்.

இதற்குமுன் நான் எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்திலும் அதிப்பிரயோஜனமும் இன்பமுமான விஷயங்களைப்பற்றி பல கலைக்கியானிகள் எழுத்தாலும் வாக்காலும் பிரசித்தப்படுத்தி இருக்கின்றனர். நமக்கு அவசியமானவைகளாயும், நமது தேகத்தைப் பற்றினவைகளாயும், நமது நன்மைகளைத் தழுவினவைகளாயும் இருக்கின்ற நீதிநூல் ஒழுக்கநூல் ஆகிய இவைகளை முன்னும்பின் ஒன்றாக வெளிப்படுத்தி இருக்கின்றனர். இத்தியாதி நூல்களையும், வருணபேதங்களையும் உங்களுக்குத் தெரிந்தவைக்கு முன்னமே புகட்டியிருந்தும் உங்கள் நன்னெறி ஒழுக்கத்தால் உங்கள் மனதில் வேரூன்றிக்கிடக்கும் பிராமணரின் பொன்னும் விருட்சமானது எத்தனை முறை நியாயக் கோடரி கொண்டு வெட்டினும் அப்பொழுது சாய்ந்தால். சாய்ந்ததுபோ லிருந்து பின் கொழுந்து விட்டுத் தளிர்த்தே வருகின்றது. இப்பொழுது வருணபேதத்தைப்பற்றி நான் உங்களுக்கு எதும் நவீன அறிவு கற்பிக்கக் கருதவில்லை. பௌத்தர் அரசாண்ட காலந்தொடங்கி ஆங்கிலேயர் அரசாண்டுவரும் இக்காலமட்டும் வாழ்ந்த நிறைமொழி மாந்தர் பலர் பிரசித்தப் படுத்தியதையே மேலு மேலும் உங்களுக்கு ஞாபகப்படுத்தி நினைவுக்குக் கொண்டு வருகின்றேன்.

வருணபேதத்தை அளவிட்டு வருகையில் பிராமணர்கள் அதனோடு சம்பந்தப்பட்டிருப்பதனால் அவர்களைப் பற்றியும் எழுதவேண்டிய மிக அவசியம் நேரிட்டதனால் எழுதியதேயன்றி, அவர்களை அவதூறு செய்ய வெண்ணி எழுதியதல்ல.

 ம. மாசிலாமணி.

Minerva Pictures.
H.O. [illegible]

வருணபேத விளக்கம்.

இந்து ஆரிய நிலைமை.

அதிகாரம் 1.

பூலோகத்தாரின் பிரதான பிரிவுகள்.

1. இப் பூலோகத்திலுள்ள கண்டங்கள், தீவுகள் திட்டுகளிலுள்ள மனிதர் யாவரும் ஒரு வகுப்பினரேயாயினும், இவர்கள் தேச பேதத்திலும், நிறத்திலும், பாஷையிலும், ஆசார ஒழுக்கங்களிலும் வேறுபட்டிருக்கிறார்கள். இம்மனிதர், ஐவகைப் பிரிவாகப் பிரிந்திருக்கின்றனர் அவர் யாவரெனில்:—மங்கோலியர், காக்கேஷியர், எத்தியோப்பியர், மலாயர், அமெரிக்கர் என்பவர்களே.

2 மங்கோலிய ஜாதியார்:—சீனர், டார்ட்டரி தேசத்தார், டர்க்கி தேசத்தார், ஐரோப்பாவின் வடபாகத்திலுள்ள பின்லண்டு, லாப்லண்டு, ஹங்கரியாவி லுள்ளவர்களும், மங்கோலியா, மன்சூரியா, கொரியா, திபெத், இந்தியா, பர்மா, சயாம், அனாம் ஆகிய தேசங்களி லுள்ளவர்களும், ஜப்பான், இலங்கை முதலிய தீவாரும் மங்கோலிய ஜாதியைச் சார்ந்தவர்கள். இவர்கள் வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்படைந்த மாநிறமும், அகன்ற மூக்கும், கறுத்த கண்ணு முடையவர்கள். இவர்கள் தங்கள் பூர்வ வழக்கத்தையே பின்பற்றுந் தன்மையுடையவர்கள். சிகை வைப்பது இவர்கள் வழக்கம். இதர தேசத்தவர்களின் நாகரீகங்களைக் கற்றுக்கொள்ளப் பிரியப்படாதவர்கள் பூலோகத்தில் முதல் முதல் கல்வியிலும், நாகரீகத்திலுஞ் சிறப்படைந்து புகழ்பெற் றிருந்தவர்கள் மங்கோலிய ஜாதியாரே.

3. காக்கேஷிய ஜாதியார்:—பிரான்சியர், ஜர்மானியர், பாரசீகர், பிராமணர், ஆங்கிலேயர், அராபியர் முதலானவர்கள் காக்கேஷிய வகுப்பில் சேர்ந்தவர்கள். இவர்களில் சிலர் வெண்ணிறத்தாராகவும், சிலர் மாநிறத்தாராகவும், இருக்கி

தாகவும், வெளுப்படைந்த மஞ்சள் நிறமானதாகவு மிருக்கும். இவர்கள் நீண்ட மூக்கும், கழு மூக்கும், உயர்ந்த நெற்றியு முடையவர்களாக இருந்து பல தேசங்கள் தோறும் திரிந்து, மங்கோலிய ஜாதியாரை அநுசரித்து இப்பொழுது மிகு சீர்திருத்த மடைந்து, மங்கோலிய ஜாதியாரினும் சிறப்புற்றிருக்கின்றனர்.

4. எத்தியோப்பியர்:—ஆப்பிரிக்கா கண்டத்தவர்களாகிய நிகிரோவர் கறுப்பு நிறமும், சுருட்டை மயிரும், சப்பை மூக்கும், பெரிய கன்னமும், சிறு நெற்றியும், பெரு உதடு முடையவர்கள்; அடிமைத்தனம் இவர்களுக்குள் நெடுங்காலமாக இருக்கின்றது.

5 மலாய ஜாதியார்:—பொலினீசியா ஜாதியார் மலாய ஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இவர்கள் சிறு நெற்றியும் மாநிறமு முடையவர்கள்.

6. அமெரிக்கர்:—அமெரிக்கா கண்டத்தி லுள்ளவர்கள் அமெரிக்க ரெனப்படுகிறார்கள். இவர்கள் செந்நிறமும், ஆழ்ந்த கண்ணும், கழுமூக்கும், சிறு தலையு முடையவர்கள்.

7. மேற்கூறிய ஐந்து வகுப்பினரும் நிறத்தால் மூன்று பிரிவினை யுடையவராகப் பிரிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் வெண்ணிறம், மாநிறம், கருநிறம் என்னும் மூன்றுவித நிறமுடைய வர்களாம்.

8. வெண்ணிறத்தார்:—ஐரோப்பா, மேல் ஆசியா, வட ஆப்பிரிக்காவிலும், இப்போது அமெரிக்கா. இந்தியா முதலிய இடங்களிலும் குடியேறி யிருப்பவர்களாம்.

9. மாநிறத்தார்:—கீழ் ஆசியா, வட அமெரிக்கா, வட ஐரோப்பாவிலுள்ள பின்லெண்டு, லாப்லெண்டு, ஹங்கேரியா, டர்க்கியிலும், பசுபிக் சமுத்திரத்திலுள்ள தீவுகளிலும் உள்ளவர்கள்.

10. கருநிறத்தார்:—ஆபிரிக்காவின் மத்தியிலும், தென் சமுத்திரத்திலும், சண்டா முதலிய தீவுகளிலும், ஆஸ்திரேலியா தீவின் வடகரையிலும், கீழ்கரையிலும் உள்ளவர்களும், தென் அமெரிக்காவில் உள்ளவர்களுமாம்.

11 இவ்வகுப்புகள் சிறுபான்மை எங்கும் கலப்புற்றிருக்கும். இவர்கள் அனைவரும் மிருகங்களுக்குரிய கொம்பு, வால் முதலியவை யில்லாமல் முப்பத்திரண்டு பற்கள் உடையவர்களாகவும், நிமிர்ந்த ரூபமும், வேலைகள் செய்வதற்கேற்ற கைகளை அமையப் பெற்றவர்களாயும், பாஷை, அறிவு, விவேகம், கல்வி, ஞானம் முதலியவற்றிற் குரியவர்களாயும் இருக்கிறார்கள்.

12. பூலோகத்திலுள்ள மனிதரனைவரும் டியூரேனிய குடும்பத்தார், ஆரிய குடும்பத்தார், ஷெமிடிக் குடும்பத்தார் என மூவகைப் பெருங் குடும்பத்தாராக பாஷா பரீட்சகர்கள் பிரித்திருக்கின்றனர்

13. ஐரோப்பாவில் ஆரிய குடும்பத்தாரும், ஷெமிடிக் குடும்பத்தாரும், டியூரேனியா குடும்பத்தாரும் வசிக்கிறார்கள். உருஷியா தேசத்தின் வடபாகத்திலுள்ள லாப்லண்ட் தீவாரும், இட்டலி தேசத்தில் வசிக்கும் பாஸ்க் என்ற ஜாதியாரும், ஆஸ்திரேலியா தேசத்தில் வசிக்கும் ஹங்கெரியன்ஸ் என்னும் ஜாதியாரும், டார்க்கி தேசத்தாரும் டியூரேனியா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

14. டியூரேனிய குடும்பத்தார் {
பங்காளி
ஹிண்டி பாஷை, அஸ்ஸாம் பாஷை,
பால் பாஷை, காஷ்மீர் பாஷை,
பஞ்சாபி, குஜராத்தி,
கச்சு, சிண்ட், மராட்டி,

டியூரேனியா குடும்பத்தார் {
தமிழ், தெலுங்கு, ஓரியா, கன்னடம், முதலிய பாஷை பேசுகிறவர்களும், ஜப்பான், இலங்கை, தீபேத், மங்கோலியா, மஞ்சூரியா, கொரியா, சீனா, பர்மா, சயாம், அனாம், தேசத்தவரும், டார்க்கி, ஹங்கெரி தேசத்தவரும், லாப்டன்ட் தீவாரும், மங்கோலியா குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.

அதிகாரம் 2.

இந்துக்களின் பூர்வீகம்.

1. ஆசியாகண்டத்தின் தென்திசையில், கிழக்கில் வங்காளக் குடாக்கடலையும், மேற்கில் அரபிக்கடலையும், வடக்கில் இமயமலையையும், தெற்கில் இந்துமகா சமுத்திரத்தையும் எல்லையாகவுடைய பரியாயத்தீபமே இந்துதேசமெனப்படும்.

2. இவ்விந்து தேசமானது உருவத்தில் பெரியதும் சிறியதுமான பல நதிகளையும், வனங்கள் அடர்ந்த மலைத்தொடர்களையும் உடையதாயும், பூசாரமுள்ளதாயும், மானிட தேகத்திற்கு மிகு அநுகூலித்த சீதோஷ்ணங்களை யுடையதாயிருப்பதுமன்றி, மானிடரின் போஜனத்திற்கு வேண்டிய கனி வர்க்கங்களும், தானியவகைகளும் ஏராளமாய் அகப்படுவதுமாக இருப்பதனால், மனிதர் இத்தேசமெங்கும் படர்ந்து அடர்ந்து வசிக்கின்றனர். இவ்வாறு வசிக்கும் இச்சனங்களுக்கு இந்தியர்கள் என்று பெயர்.

3. இவ்விந்தியர்கள் இத்தேசத்தின் பூர்வக் குடிகளெனவும், இதர தேசங்களினின்று இத்தேசத்தில் குடியேறினவர்களெனவும் இரு வகுப்பினராகப் பிரிக்கப்படுகின்றனர்.

4. இவ்விரு வகுப்பினருள் இத்தேசத்தவர்கள் நிறத்திலும், சாயலிலும், பாஷையிலும் நடையுடைகளிலும், ஆசாரத்திலும், போசனத்திலும் பேதப்பட்டிருந்தாலும், இமயமலைச் சாரலிலுள்ள காஷ்மீரம், பாஞ்சாலம், நேப்பாளம், வங்காளம், அயோத்திமுதல் கன்னியாகுமரி வரையிலுள்ள க்ஷத்திரியர், வணிகர், வேளாளர், கவரைகள், பள்ளிகள், சான்றோர், குறவர், மறவர், வேடர், வில்லியர், பள்ளர், பறையர், புலையர், இருளர், தொம்பரவர், சக்கிலியர், மராட்டியர், பங்காளியர், சீக்கியர் முதலிய பலவகைப் பிரிவினையுடையவர்களாய்த் தற்காலம் பிரிந்துள்ளவர்கள் யாவரும் இத்தேச பூர்வக்குடிகளின் பின் சந்ததியாரெனவும், பிராமணர், மகமதியர், பாரசீகர், ஐரோப்பியர், பர்மியர், சிங்களர், அராபியர் முதலியோர் இதர தேசங்களினின்று இத்தேசத்திற் குடியேறியவர்களின் சந்ததியாரெனவுங் கூறப்படும்.

5 இத்தேசப் பூர்வக்குடிகள் பேசும் பாஷைகளில் பிரதானமானவை:—பங்காளி, இண்டி, அஸ்ஸாம் பாஷை, நேபாளபாஷை, காஷ்மீர்பாஷை, பஞ்சாபிபாஷை, குஜராத்திபாஷை, கச்சி, சிந்துபாஷை, மகாராஷ்டிரம், தமிழ், தெலுங்கு, ஒரியா, கன்னடம், மலையாளம் முதலியவைவயே. இப்பாஷைகள் யாவும் சங்கிலியைப்போல ஒன்றிற்கொன்று சம்பந்தப்பட்டிருக்கின்றன. இங்கிலீஷ் மொழிகளில் அனந்தம் இத்தேச பாஷைகளுடன் கலந்து வருவதுபோல, சமஸ்கிருத மொழிகளிலும் அனந்தம் இத்தேச பூர்வ பாஷைகளுடன் கலந்து வருவதேயன்றி, சமஸ்கிருதத்திற்கும் இத்தேச பூர்வ பாஷைகளுக்கும் சிறிதேனும் சம்பந்தமேயில்லை. சமஸ்கிருத மொழிகள் வட இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 15-ம், மத்திய இந்தியாவில் வழங்கிவரும் பூர்வ பாஷைகளில் 100-க்கு 10-ம், தென்தேச பாஷையாகிய தமிழில் 100-க்கு 2-மாகக் கலந்திருப்பதால், பிராமணர் வட இந்தியாவில் முன்னர்க் குடியேறி, நாளடைவில் தென்கோடிவரைக்கும் வந்து பரவியிருக்க வேண்டுமென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

6. பூர்வகாலத்தில் இத்தேசத்தவர்கள் அனைவரும் யானை, பாம்பு, ஆடு, மாடு, மீன், ஆமை முதலிய பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்து வந்தனர். பௌத்தமதம் தோன்றியபின் சிலர் மரக்கறி போஜனர்களாகவும், சிலர் ஆடு கோழி மீன் வகைகளை மட்டும் புசிப்பவர்களாகவும் மாறிவிட்டனர். நாடேடிகளாக இருக்கும் அநாகரீகர்களாகிய குறவர், தொம்பரவர், மறவர் முதலியோர் மட்டும் இன்னமும் முன்போலவே பலவகைப் பிராணிகளுடைய மாமிசங்களையும் புசித்து வருகின்றனர்.

7. இத்தேசத்தவர்கள் தங்கள் அம்மான்மகளையும், அத்தையின் புத்திரியையும், தமக்கையின் புதல்வியையும் மணம் புரிவார்கள் பூர்வ காலத்தில் இத்தேசமாதர்கள் தத்தம் அரைகளில் ஒவ்வோர் சிற்றுடையை மட்டும் உடுத்தியிருந்தனர். இத்தகைய மாதர்களை பவாநி, ஆம்றூர், சங்கலித்துருக்கம், மலையாளம் முதலிய பல விடங்களில் இப்போதும் கா

ணலாம். இத்தேசத்து மாதர்கள் தத்தம் சக்திக்குத் தக்கபடி ஒரு கணவன்முதல் எழு கணவர் வரையிலும், புருஷர்கள் ஒரு மனைவிமுதல் நூறு இருநூறு மனைவியர் வரையிலும் விவாகம் புரிந்து வந்ததுமன்றி, புருஷர்கள் வைப்பாட்டிகளையும் வைத்துக்கொண்டு வந்தார்கள். இவ்வழக்கம் இக்காலத்தில் பெரும்பாலும் மாறிவிட்டது.

8. இத்தேச பூர்வக் குடிகளாகிய மங்கோலிய ஜாதியார், ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்குமுன், நாகரீகமடைந்திருந்தனரா அல்லராவென ஆராய்ந்து பார்ப்போம். உறவினர் உறவினரல்லாதவர் யாவரையும் அன்னியராகப் பாவித்திருக்கும் மிலேச்சரைப்போல் இராமல் உதிர சம்பந்தமுள்ள ஒவ்வொருவருக்குரிய தந்தை, தாய், தங்கை, தமக்கை, தமயன், தம்பி, மருமகன், மருமகள், அம்மான், அத்தை, மாமனார், மாமியார், அத்தான், மைத்துனன், கொழுந்தன், கொழுந்தி முதலிய சுற்றத்தாருடைய பெயர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன் தொடங்கியே இத்தேசத்தவர்களுக்குள் வழங்கி வருவதாலும், இவர்கள் தங்கள் சுற்றத்தவர்களுடன்கூடி வசிக்கப் பிரியப்படுவதாலும், இளையோர், மூத்தோர் வாக்குக்கு ஒரு சிறிதும் எதிர்வாக்குரையாமல் அவர்களுக்கு அடங்கி ஒழுகுவதாலும், இளையோர் மூத்தோருடன் முறை பிறழாது மரியாதையாக சம்பாஷிப்பதாலும், அங்குமிங்குந் திரியும் நாடோடிகள்போல் இத்தேசத்தவர்கள் திரியாமல் ஓரிடத்திலேயே தங்கி தங்கள் குடும்பத்தாரோடும், சினேகரோடும் வசித்து, பூமியைச் சீர்திருத்தி, எருவிட்டு, விதை விதைத்து நீர்பாய்ச்சி பயிர்செய்து அதனால் ஜீவித்து வருவதாலும், ஆரியர் இத்தேசம் வர நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே இத்தேசத்தவர் நாகரீகமடைந்திருந்தனரெனத் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

9. பூலோகத்தாரனைவரும் மிலேச்சத்தன்மையுடையவர்களாயிருந்த காலாரம்பத்தில் தங்கள் நெருங்கிய குடும்பத்தவர்களுக்குள்ளே யாவரேனும் வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு இனி உயிர்த்தெழாரெனக் காணப்பட்டால் அவ்வியாதியஸ்

தர்களைக் கொன்று பிடுங்கித் தின்றுவந்தனர். இப்படிச் செய்து வந்தவர்களுக்குள் அறிவு சற்றுவிருத்தியான காலத்து, தம் குடும்பத்தினரைக் கொன்று தின்னலாகாதென அறிந்து, தம்மிலும் பலவீனராக இருந்த தமக்கெதிர்ப்படுவோரை மாத்திரம் பிடித்துக் கொன்று தின்றுவந்தனர். அநேக வருஷங்களுக்குப் பின் இதுவுந் தகாத கிரியையென உணர்ந்து நரமாமிச போஜனத்தைத் தவிர்த்து, தாழ்ந்த ஜீவஜெந்துக்களை மாத்திரம் புசித்து வந்தனர். இப்படியாக ஜீவஜெந்துக்களைத் தீயில் பாகப்படுத்தாமல் உதிரத்துடன் புசித்து வந்த அநேகமாயிர மாண்டுகளுக்குப்பின் அம்மாமிசங்களை உப்பு, புளி, காரம் முதலியவற்றுடன் கலந்து சமைத்துப் புசிப்பதே தகுதியென அறிந்து, அவ்வாறே நெடுங்காலமாகப் புசித்து வந்தனர். இவ்வாறு மானிடர் மாமிசபோஜனஞ் செய்து வருவதை பௌத்த மதத்தை ஏற்படுத்திய கௌதமர் கண்ணுற்றுப் பார்த்து, மனிதர் தம் உடலைப் போஷிப்பதற்காக ஜீவஜெந்துக்களைத் துடிக்கப் பதைக்கக் கொன்று அவற்றின் மாமிசாதிகளைப் புசிப்பது தகாத கிரியையென்னவும், மனிதர் ஒருவரையொருவர் பலவிதங்களால் வஞ்சித்துப் பிறருடைய கஷ்டார்ஜ்ஜிதங்களைக் கவர்ந்து அதனால் ஜீவிப்பதும் அநீதியெனவும் உய்த்துணர்ந்து இத்தேசத்தின் பெரும்பாலாரை மரக்கறி போஜனர்களாகச் சீர்திருத்தினர். இவ்வண்ணம் இப்பூலோகத்தில் ஜீவ இம்சை செய்யலாகாதென்று ஏற்படுத்தி முதல்முதல் போதித்தவர் இத்தேசத்தவரான கௌதமரேயன்றி மற்றெவருமல்லர். ஆகையால் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்கு நெடுங்கால முன்னந் தொடங்கியே இந்தியர்கள் ஜீவ இம்சை செய்யாமல் நாகரீக மடைந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

10 ஆரியருக்குச் சுரர் என்னும் ஓர் பெயர் இருப்பதால் அது இடுகுறிப்பெயரோ காரணப் பெயரோவெனப் பரியாலோசிக்குமிடத்துக் காரணப் பெயராகவே இருக்கிறது. எவ்வாறெனின். சுரர் என்னு மொழியின் பொருள் சுராசம்பந்த முடையரெனப் புலப்படுகின்றது. சுரா என்பது கள், மது என்னப்பட்ட பல பொருள் குறித்த ஒரு மொழி.

ஆதலால் சுரர் என்பதற்குக் கட்குடியரென்பதே பொருளாம். சுரரல்லாதவர் அசுரராதலால், அசுரரென்னும் மொழியின் பொருள் சுரா சம்பந்தமில்லாதவர்; அதாவது கட்குடியாதவர் எனப் பொருள்படுகின்றது. இவ்வாறாக சுரர் அசுரர் என்னும் இவ்விரு வகுப்பினருள் சுரரெனப்படுவோர் ஆரியர்; அவ்வாரியரால் அசுரரென அழைக்கப்பட்டவர்கள் இவ்விந்திய தேசக் குடிகளேயாதலால் இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாதவர்களென்கிற பூர்வபட்சமாய் விளங்குகின்றது. ஆகையால் ஆரியர் இத்தேசம் வருவதற்குமுன்னமே இத்தேசக் குடிகள் மதுபானஞ் செய்யாமல் இருந்தமையால் இந்தியர்கள் பூர்வந் தொடங்கி நாகரீகமுடையவர்களாயிருந்தனரென்பதற்குச் சிறிதேனும் ஐயமில்லை.

11. மக்கட் குழாங்களுள் வஞ்சநெஞ்ச முடையோரும், வருந்தி முயன்று பிழைக்க வகையறியாத பெருஞ் சோம்பேறிகளும் அயலவர்களுடைய கஷ்டார்ஜ்ஜிதங்களை வஞ்சனைகளால் அபகரித்து ஜீவிக்கவும் அவ்வயலார்களால் பெருமையடையவுமே பூலோகத்தில் கட்டுகதைகளைக் கற்பித்து பொய் நூல்கள் யாவும் எழுதப்பட்டன. இங்ஙனம் எழுதி பிரஜைகளை வஞ்சித்துப் பிழைக்கும் பிழைப்பு மிலேசருக்குரிய தன்மையேயன்றி வேறன்று. இத்தகைய வஞ்சப் பொய்க்கதைகளே பொதிந்துள்ள மனுஸ்மிருதி, புராணம், சோதிடம், சதுர்வேதம் முதலிய வஞ்ச நூல்களைப் புனைந்துரைத்து (Mythology) அவற்றால் இதுகாறும் வஞ்சித்துவரும் ஆரியர்போல் இவ்விந்திய தேசத்தவர் வஞ்சக நூல்களை மறந்தும் செய்யாது, நீதிசாஸ்திரம், தர்க்கசாஸ்திரம், கணிதசாஸ்திரம், தாவரவர்க்க சாஸ்திரம், பாக சாஸ்திரம், சங்கீத சாஸ்திரம் முதலிய உண்மையும் பயனுள்ளதுமான நூல்களை எழுதி மக்களுடைய அறிவு அபிவிருத்தியடையும் படிச் செய்தமையால் இவ்விந்தியர்களே அவ்வாரியரினும் நாகரீகமுடையவர்களென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது. ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேராத நெடுங்காலத்திற்கு முன்னமே சீனதேசத்தார் நீங்கலாக ஏனைய எல்லாத் தேசத்தாரினும் இத்தேசத்தவர்களே ஆகாயத்தையளாவிய கோபுரங்களையுடைய கட்டட

ங்களைக் கட்டுவதிலும், கருங்கற்களில் கொத்துவேலை செய்வதாகிய சிற்பத்தொழிலிலும், படமெழுதுவதிலும், நவரத்தினங்களைத் தங்கத்துடன் சேர்த்துப்பலவித ஆபரணங்கள் செய்வதிலும் பட்டு, பருத்தி இவைகளால் விதம் விதமான ஆடைகள் நெய்வதிலும், அவ்வாடைகளுக்கு விதம் விதமான சாய மூட்டுவதிலும், செம்பு பித்தளை முதலியவைகளை உருக்கி விக்கிரகங்கள் வார்ப்பதிலும், சந்தனமரம் தந்தமாகிய இவற்றில் கொத்துவேலை புரிவதிலும் மாமரப் பலகையின் மீது அரக்கையுருக்கி யூற்றி அவ்வரக்கின் மீது கொத்துவேலை செய்வதிலும் வினோதம் விநோதமான ஆட்டங்கள் (Circus) ஆடுவதிலும் தேர்ச்சி யுள்ளவர்களாயிருந்ததனால் ஆரியர் இத்தேசத்தில் குடியேறுவதற்கு நெடுங்காலத்திற்கு முன்தொடங்கியே இத்தேசப் பூர்வக்குடிகள் நாகரீக மடைந்திருந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது.

12 மனித உணர்சிக்குரிய பிரதான அடையாளங்கள் உருவடையாளமெனவும், உணர்வடையாளமெனவும் ஒலிவடிவடையாளமெனவும் வரிவடி வடையாளமெனவும் நான்கு வகைப்படும். இவற்றுள் சிலா ரூபங்களும், படங்களும் உருவடையாள மெனவும், மகோதரத்தைப்போல இருப்பனவற்றை உணர்த்த ஏற்படுத்திய குறிப்படையாளங்கள் உணர்வடையாளமெனவும், செவிப்புலனால் மட்டும் அறியத்தக்கது ஒலிவடி வடையாளமெனவும், செவிப்புலனால் அறியத்தக்கதைக் கட்புலனாகச் செய்வது வரிவடி வடையாளமெனவும் சிற்பநூலாசியர் கூறுவர். லிங்கமதத்தினரும் துர்க்கை மதத்தினருமாகிய பூர்வஇந்தியர்கள், மேலைய நாள்வகை அடையாளங்களுள் ஒலிவடிவு நீங்கலாக ஏனையமூவகை அடையாளங்களையும் கோவிலாக இருக்கும் சமாதிச்சுவர்களிலும் கற்கப்பங்களிலும், மண்டபங்களிலும், நெடுங்காலம் நிலைபெற்றுவிளங்கும்படியாக அவற்றில் அமைத்துவைத்தனர் ஒலிவடிவடையாளம் வாயினின்றெழுந் தன்மையுடையதாதலால் அதைமட்டும் சமாதிகளில் காணக்கூடாது காளி முதலிய தேவதாசிலா ரூபங்கள் உருவடையாளத்திற்கும், ஆண் பெண்

ருக்களான லிங்காயப் ஆலயம் பரந்த உபாஸ்வலைபாள
திருக்குந் தற்காலத்தில் தேவாலயங்களாக மாற்றி வழிபட
பட்டிருக்கும் சாசனம் முதலியவை சரிவர யாளத்திற்கு
உதாரணங்களாக அச்சபாதங்களின் அமைந்து கிடக்கின்றன

13 கைம்மாதரான பத்தினிமார்கள் இராஜபத்தினிக
ஆரியாது போதனையினால் தங்கள் கணவர்கள் சம்பாதித்த
கைநட்டு திரவியமனைத்தையும் ஆரியருக்கே தானஞ்செ
து அதன்பின் மரித்த தங்கள் கணவர்களுடன் உடன்கட
டை யேறினவர்கள் வெந்தெரிந்து சாம்பரான இடங்களி
மீது ஆரியர் அவர்கள் புத்திரனைக் கொண்டு சமாதி ஆல
ங்களைக் கட்டுவித்தனர். அங்ஙனம் கட்டுவிக்கப் பட்டுள்ள
ஆலயங்கள் 1116-இருக்கின்றன. அவ்வாலயங்கள் அனை
தும் ஆரியர் முறைப்படி கட்டுவிக்கப்படாமல், டிரூமேனி
முறைப்படி கட்டுவிக்கப்பட்டிருப்பதால், இந்தியர்கள் பூர்
காலந்தொடங்கி கல்வியும், செல்வமும், நாகரீகமும் உடை
யவராயிருந்தனரென்றும். ஆரியர் வந்தபின்பின்னரே தங்க
சிறப்பையும், செல்வத்தையும், நாகரீகத்தையும் ஒருங்கே
பூந்து சீரழிந்தனரென்றும் தெளிவாக விளங்குகின்றது.
வ்வாறு இந்தியர்கள் சீரழிவதற்குக் காரணமாயுள்ள இவ்வ
ரியரின் கொடிய நயவஞ்சகத்தைக் குறித்து முப்புரி நூலி
"பாப்புப் பெருத்தல்லவோ சமஸ்தானங்கள் பாழ்பட்டவே
என்று பண்டைகாலத்து ஓர் வித்துவான் பாடிய பாட்டி
லும், பிராமணர்களால் சமஸ்தானங்களெல்லாம் அழிந்த
வென்று தெளிவாக விளங்குகிறது.

14. ஆரியர் இத்தேசத்திற்கு வருவதற்குமுன் இத்தே
சமாதர்கள் புருஷரினும் இழிந்தோராக எண்ணப்படா
ல் புருஷருக்குச் சமானஸ்தராகவே கருதப்பட்டுவந்தனர்
கமதியரின் வரவுக்கு முன் இத்தேச மாதருக்குள் அந்தப்பு
மென்னும் கோஷா ஏற்பாடு இருந்ததில்லை. இம்மாதர் தங்
ணவரை இழந்து கைம்பெண்ணுவரேயாயின் அவர்தம் கொ
ழுந்தனுக்கு மனைவியாய்வந்தனர். ஆண் பெண்ணாகிய இரு
பாலருக்குள்ளும் பூர்வகாலத்தில் புநர்விவாகம் புரிந்துகொ
ள்ளுவது வழக்கமாயிருந்தது. இவ்வநுஷ்டானங்களில் ஒ

க்கோளர், குறவர், இருளர், சான்றார், பறையர் முதலிய ஜாதியாருள் பெரும்பான்மையோர் தவிர சிறுபான்மையரும் மற்றைய ஜாதியார் அனைவரும் ஆரியரது போதனைகளால் மாதர்களின் புனர்விவாகத்தைமட்டும் நிக்கிரகித்து விட்டனர். இத்தேசக் கன்னிகைகள் எந்தப் புருஷர்மேல் இஷ்டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே அக்கன்னிகைகளை விவாகஞ் செய்துகொடுப்பது இத்தேச பூர்வகுடிகளின் வழக்கம். இதற்கே சுயம்வரம் என்று பெயர். இதற்கு மேற்கோள், விஷ்ணு புராணத்தில் மாந்தாதா என்னும் அரசன் சௌபரிமுனிவரை நோக்கி, "சௌபரி முனிவரே, எங்கள் பெண்கள் எவர்கள்மேல் இஷ்டப்படுவார்களோ அவர்களுக்கே அப்பெண்களை விவாகஞ் செய்து கொடுப்பது எங்கள் குலாசாரம்" என்றான். நைடதம் சுயம்வரப்படலத்தில், தமயந்தி சுயம்வர மண்டபத்திற்குச் சென்று தனக்கு இஷ்டமுள்ளவனான நளமகாராஜனுக்கு மாலையிட்டதாகக் கூறியுள்ளது. இவ்வாறே திரௌபதையும், காசிராஜாவின் புத்திரிகளாகிய அம்பிகை, அம்பாலிகை என்ற இராஜ புத்திரிகளும், மற்ற எல்லா வகுப்பு ஸ்திரீகளும் தங்களுக்குத் தகுந்த வயதுவந்தபின் தாங்களிஷ்டப்பட்ட புருஷரையே தங்களுக்குக் கணவராக எண்ணி அவர்களுக்கு மணமாலை இட்டு வந்தனர்.

15. இதன்றி, லீலாவதி, ஔவை, காரைக்காலம்மை, [illegible]யும் பெருமாள், பாண்டியன் மனைவி, உப்பை முதலிய மாதர்கள் கல்வியில் நன்குபயன்றவர்களாக இருந்தனர். பூர்வகாலத்தில் அல்லி அரசாணி என்ற மாதும், பவழக்கொடி என்றமாதும், இன்னும் அனேந்த மாதர்களும் ஆண்மக்களைப்போலவே இத்தேசத்தின் பகுதிகளில் அரசாண்டதாக இதிகாசங்களினால் தெரியவருவதன்றி, மலையாளத்தில் நாளதுவரையில் இராச்சிய உரிமை ஆண்பால் வழிக்குச் செல்லாமல் பெண்பால் வழிக்கு உரித்தாகிய 'அம்மான் சொத்திற்கு மருமகன் கர்த்தா' என்று அவர்களுக்குள் நியாயப்பிரமாணம் ஏற்பட்டு ஆஸ்தி பெண்பால் வழியிற்சென்று வருகின்றது. ஆரியர் இத்தேசம் வருவதன் முன் இத்தேசத்தவர் யாவருக்குள்ளும் தாய்தந்தைகளின் ஆஸ்தியில் புத்திரருக்கும் புத்திரிகளுக்கும் சமபாகமான பாத்திய மிருந்தது. இவற்றால் ஆரியர் இத்தேசம் வந்து சேர்வதன் முன் இத்தேசமாதர் இராச்சியபாரஞ்செய்யுஞ் சுதந்தரமும் பெற்றிருந்தனரென்றும், ஆரியர் இங்குவந்து சேர்ந்தபின்னரே அவ்வசுதந்தரங்களையும் சிறப்பையுமிழந்து ஆண்மக்களினும் இழிவுடையரென்றும், தேவ வழிபாட்டிற்கு அருகரல்லரென்றும், அவர்கள் விதவையாகச் சம்பவிக்கின் புனர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளாது உடன்கட்

இழிவுபடுத்தி வந்தமையால், அவர்கள் வரவர அறிவுகுன்றி அறிவீனராய் விட்டனர்.

16. நாணய நிர்ணய சாஸ்திர(Numismatology)த்தில் இத்தேசப் பூர்வ நாணயங்களுள் அநேக நாணயங்களின் விவரமும், அந்நாணயங்களில் அமைந்துள்ள படங்களும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. அந்நாணயக் காசுகளுள் சில காசுகளில் காளி சிங்கவாகனத்தின்மீது ஆரோகணித்திருக்கும் பாவனை அமைந்திருப்பதாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இதனால் வீரபராக்கிரமம் பொருந்திய காளி யென்ற மாது நெடுங்காலத்திற்கு முன் இத்தேசத்தின் பலவிடங்களை வென்று இராஜரீகம் செய்துவந்தனளென்றும், அவர் மரித்தபின் பூர்வ வழக்கத்தின்படி பராக்கிரமத்துடன் அரசாண்ட அவளை, அவளது பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பிக்க அவளது பின் சந்ததியார் [illegible] மிருகேந்திரனாகிய சிங்கத்தை அவளுக்கு வாகனமாக [illegible]த்தி வணங்கி வந்தனரென்றும் விளங்குகிறது. ஆகையால் காளி இத்தேசத்தவரின் தெய்வமேயன்றி ஆரியரின் தெய்வமன்று. மேலைய நாணயக் காசுகளிலுள்ள முத்திரைகளால் இத்தேசத்தவர்கள் ஆரியர் இத்தேசம் வ[illegible]தன் முன்னரே நாகரீகமடைந்து இராஜரீகம் செலுத்தி வந்தனரென்று தெளிவாக விளங்குகின்றது. காளிதேவியுக்கு அளவிறந்த திரவியம் இத்தேசத்தவரால் வருவதைக் கண்ட ஆரியர் அத்திரவியங்களைத் தாங்கள் அபகரிக்கக் கருதி அக்காளியைப்பற்றிச் சில வாக்கியங்களை [illegible] வேதாகமங்களில் எழுதிக்கொண்டு, அதை இவ[illegible]ணபித்து, அக்காளியைத் தாங்களும் வணங்கு வ[illegible]வலி, வஞ்சித்து அவ்வாலயங்களைத் தங்கள் வ[illegible]கொண்டனர்.

[illegible]பர்களின் நூல்களுள் ஒன்றிலேனும் ஆரியமத த[illegible]த்து எழுதப்பட்டிருக்கவில்லை; ஆனால், ஆரிய வே[illegible]லெனில், இந்திய மதங்களை இழிவுபடுத்தி [illegible]ருப்பதோடு இந்தியர்களை ஆரியர் பகைத்து, அவ[illegible]வல்ல ஆரியர் அவர்களுடன் யுத்தஞ் செய்து வ[illegible] இத்தேசப் பூர்வகுடிகளும், அவர்கள் ஆடு

யாடுகளும் நாசமடைந்து போகவேண்டு மென்றும், பூர்வ கால ஆரியர் தங்கள் கடவுளைப் பிரார்த்தித்ததாகவும் இருக்கு முதலிய வேதங்களாலும், இதிகாச புராணங்களாலும் தெரியவருகின்றது இதனால் இந்திய நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தில் ஆரியர் இத்தேசத்தில் இருந்ததேயில்லை என்றும், அவர் இத்தேசம் வந்து சேர்வதற்கு முன்னமே இந்தியர்கள் நாகரீக மடைந்திருந்தன ரென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது

18. இந்திய தேசத்திலுள்ள பெரும் சிவாலயங்களும், விஷ்ணு ஆலயங்களும் இத்தேசப் பூர்வ குடிகளாகிய டிரூரேனிய முறைப்படி கட்டப்பட்டிருப்பதாகவும், ஆரியரின் சுவாதீனத்திலிருக்கும் அவ்வாலயங்களில் இடிந்துபோனவற்றை ஆரியர் தங்கள் முறைப்படி நவீனமுறையாகக் கட்டவில்லை என்றும், பெர்கூசன் என்னும் சிற்பசாஸ்திரி கூறியுள்ளார் இத்தேச வியாபாரச் சரக்குகள் ஐரோப்பா கண்டத்தில் மிகச் சிறப்போடும் மதிக்கப்பட்டு மிக ஏராளமாகப் பல தேசங்களுக்கும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு வந்தன. இக்காரணத்தால் இந்தியர்கள் பூர்வகாலத்தில் நாகரீக மடைந்திருந்தன ரென்று ஐரோப்பா முதலான கண்டத்தவர்களும் ஒப்புக்கொண் டிருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம்—3.

வருணபேதம்.

வருணபேத முண்டென்னுங் கோட்பாடு நடுவாந்தரத்தில் செய்யப்பட்ட மனுநூலிற் கூறியிருப்பதேயன்றி, அதனை மெய்ப்படுத்தத்தக்க யாதொரு சாக்ஷியுமில்லையாதலால், அது அங்கீகரிக்கப்படத் தக்கதல்ல. அக்கோட்பாடு கடவுளால் அமைக்கப்பட்டதெனின், மற்றய தேசத்தவர்களின் சமய நூல்களில் அதனைப்பற்றி ஓர் வாக்கியமாவது கூறியிராததென்ன?

2. இத்தேசத்தவர்களின் குலாசார மதாசாரங்களின் பேதாபேதங்களையும், உத்தியோகத் தொழில்களையுங் காட்

டும் "வருண" மென்னும் வடமொழி, விதம், வகை, இனம், குலம், ஜாதி வர்க்கமென்னும் பலபொருள் கொள்ளும். இது பூலோகத்தில் எத்தேசத்தாராலும் வழங்கப்படாமல் இவ்விந்திய தேசத்தாரால் மட்டும் வழங்கப்படுகின்றது.

3. ஆரியர் பூர்வ அரசரிடத்தில் மந்திரிகளாகவும் கல்விச் சங்கத்தாராகவும் அமர்ந்து, இதிகாச மெழுதியவரால் எழுதப்பட்ட சரித்திரங்கள் அரசர் முன்பாகக் கொண்டுவரப்பட்டு அரங்கேற்றல் செய்விக்கப்பட வேண்டுமென நியமித்து. முறையே கொண்டுவரப்பட்ட இதிகாசங்களில் தங்களைப் புகழ்ந்திருப்பவைகளை யங்கீகரிக்கச்செய்தும், தங்கள் பூர்வோத்தரங்களில் உள்ளதை உள்ளபடி எழுதியிருப்பனவற்றை யழிக்கச் செய்ததனாலும் தங்களுக்கு முன்னிருந்த பூர்வ சரித்திரங்களை ஒழிக்கச் செய்ததனாலும் இப்பரியாய நிபத்தின் பூர்வ சரித்திரம் இல்லாது போயிற்று. இமயமலைக்கு வடமேற்கிலுள்ள பாரசீகக் குடிகள் தீயை வணங்குவது போல பிராமணர்களும் வேள்வி, யாகாதி கிருத்தியங்கள். தீப நமஸ்காரம். சூரிய நமஸ்காரஞ்செய்து தீயை வணங்குவதாலும்; பாரசீகமும், மகம்மதியரும் அத்திகருக்குள் வழங்கும் ஆன்மாவென்னும் மிசிரமற்ற தனியேக பதார்த்தம் ஆண்பாலருக்கேயன்றிப் பெண்பாலருக்கில்லை யென்றும், ஆகையால். அவர்கள் வேதங்களை ஓதவும், கடவுளை வணங்கவும் படாதென்று தடுத்திருப்பது போல, பிராமணரும் மாதரை வேதம் ஓதுதலினின்றும், தேவ வழிபாட்டினின்றும் விலக்கியிருப்பதாலும், அவர்களது பாஷையும். நடையுடை பாவனைகளும் இத்தேசத்தவர்களின் நடையுடை முதலியவற்றிற்கு முற்றும் பேதப்பட்டிருப்பதாலும். ஒரு தேசத்தினின்று மறுதேசத்தில் குடியேறி இருப்பவர்கள் அத்தேச பூர்வகுடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்துவது போல. பிராமணர் இத்தேசத்துப் பூர்வ குடிகளைத் தங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தியிருப்பதாலும், மகம்மதியர் தங்கள் ஊழியங்களை இயற்றுவித்துக் கொள்ள அடிமைகளை வாங்குவதுபோலவும், விற்பதுபோலவும், ஆரியர் இத்தேச பூர்வ குடிகளிடத்தில் தங்கள் கிரியைகளை இயற்றுவித்துக் கொள்ளவும். அவர்கள் செ

ல்வத்தைக் கிரகித்துக்கொள்ளவும் ஜாதிபேதங்களை நிரூபித்திருப்பதாலும், இத்தேசத்தின் பூர்வ இதிகாசமில்லாமையாலும், மேற்கண்ட காரணங்களால் அவர்கள் இத்தேச பூர்வகுடிகளல்லவென்றும், பாரசீக தேசத்தினின்று இத்தேசத்தில் குடியேறியவர்களென்றுந் தெளிவாக விளங்குகின்றது.

4 அலைகடல் சூழ்ந்த இப்பூலோகத்தின் கண்ணே சிறந்து விளங்காநின்ற இத்தேசம் எக்காலத்திலுங் குறைவுபடாத நீர்வளமுள்ள கங்கை, சிந்து, யமுனை, காவேரி முதலிய பெரியதும் சிறியதுமான பல நதிகளை அடுத்தடுத் துடையதாயும், வாழை, பலா, மா, தெங்கு, கரும்பு முதலிய பலனுள்ள பல சோலைகளையும், ஷண்பகம், பாதிரி முதலிய விருக்ஷங்களால் நெருங்கி வண்டுகள் பாடுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும், நறுமணம் வீசும் அழகிய நானாவித மலர்கள் மலர்ந்திருக்கும் செடிகளில் அம்மலர்களுக் கேற்ற பலவித வருணங்களையுடைய சிறிய புள்ளினங்கள், காண்போ ரெவருங் களிக்கும்படி யம்மலர்களில் ஒழுகும் மதுரத்தை அருந்த [illegible]யங்களில் மலர்கள் தோறும் பறந்து திரியும் வண்டுகளையுடைய நந்தவனங்களையும், தாமரைத் தடாகங்களையும், நீர் நிறைந்து அல்லி, நீலம் முதலிய புட்பங்கள் மலர்கின்ற ஓடைகளையும், ஏரி, குளம் முதலிய பல நீர் நிலைகளையும், செந்நெல் முதலிய பலவித பயிர்கள் மாறாது முப்போகமும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவையுடைய புலன்களையும், அரசமண்டபங்கள், விசித்திர மண்டபங்கள், கல்விச்சாலைகள், வினோத மண்டபங்கள், சித்திர மண்டபங்கள், வியாயாமத்தலங்கள், ஆயுதசாலைகள், சிலம்பக் கூட்டங்களு முடையதாய் எத்தேசத்திலும் இதுவே சிறந்ததென்று விளங்கிய இக்கண்டத்தின் வடகோடியிலுள்ள பஞ்சாப் மாகாணத்தில் ஊடுருவிச்செல்லும் சிந்து நதிவரையில் வந்துபோன பூர்வ இதிகாச மெழுதிய ஹெரோடெட்சுக்கும், பஞ்சாப்பை யாண்டு வந்த சந்திரகுப்த னென்னும் சக்கரவத்திக்கு முன்னும், அறமுறை வழுவாது செங்கோல் நடாத்திவந்த பௌரவ மரபில் தோன்றிய பரதேச பனென்னும் சக்கரவர்த்தி (சுமார் 3000-வருஷங்களுக்கு முன் மகா தபசியாக விருந்த

செலுத்தித் தீர்த்தங்கரருடைய காலத்தில்) தன்னுணையைச் சத்துருக்களை நாசஞ்செய்து சான்றோருக்குத் துணைபுரிந்து வந்தார். அப்போது இந்தியாவின் வடமேற்கிலுள்ள பாரசீகக் குடிகள், அவர்கள் தேசத்திலுண்டான பஞ்சத்தால் அன்ன வஸ்திராதிகளுக்கு வருவழியின்றி வருந்தி யிருக்கையில் கீழ்கண்டமாகிய இவ்விந்தியா தேசத்தைவந்துபார்க்க, இது சகல சுகானுபவங்களிலுங் குறைவற அமைந்திருப்பதுமன்றி இத்திசைக் குடிகளில் பெரும்பான்மையோர், என்பு பலகரை முதலியவற்றை ஆபரணங்களாக அணிந்தும், தோல், இலை, மரப்பட்டைகளை ஆடைகளாக உடுத்தியும், பலவித பாஷைகளைப் பேசியும். நானாவித மாம்சாதிகளைப் பாகஞ்செய்யாதுண்டும் வருதலைக்கண்ட அப் பாரசீகர் களிப்புற்று, முதலில் சிந்து நதிக்கரையில் குடிபுகுந்து பின்பு கங்கா நதியோர முழுவதும் வியாபித்தார்கள்.

5. பூர்வ காலத்தில் ஆரியரே வானசாஸ்திரம் தெரிந்தவர்களாயும் இத்தேசத்தவர்கள் அச்சாஸ்திரம் சிறிதெனினும் தெரியாதவர்களாயும் இருந்ததினால், அவர்கள் இத்தேச மன்னவரிடத்தும் பிரஜைகளிடத்தும் எதிர்காலத்தில் சம்பவிக்கும் சூரிய சந்திர கிரகணங்களைப்பற்றி முன்னறிவித்து, அவ்வாறே சூரிய சந்திராதிகள் மறைபட்டுப் போவதைக் காண்பித்து அதிசயிக்கும்படிச் செய்து தங்களிடத்தில் என்றுமில்லாத மதிப்பையும், கௌரவத்தையும், அச்சத்தையும் வருவித்துக் கொண்டபின், ஆகாய வீதியில் தோற்றும் வியாழன் முதலிய கிரகங்கள் தங்கள் சுயகுலத்தைச் சேர்ந்த பிராமணர்களெனவும், அவர்கள் கடவுள் தயவை அதிகமாகப் பெற்றதனால் சுடரொளி தேசத்தைப் பெற்று நக்ஷத்திர மண்டலத்தில் கிரகங்களாக உயர்த்தப்பட்டார்களெனவும். அக்கிரகங்களின் சுய குலத்தவர்களான தங்களால் செய்யப்படும் கிரியைகளை அக்கிரகங்கள் அங்கீகரித்துக்கொண்டு தங்கள் வேண்டுதலை அளிக்கின்றனவெனவும் மொழிந்து, மாந்தருக்கு நேரிடும் மனவருத்தம், பிணியாதிகளை நிவர்த்திக்க நவக்கிரக சாந்தி முதலிய கிரியைகளைத் தங்களைக்கொண்டு செய்விக்கப்பட வேண்டுமெனவும், மந்திர வல்

வைமயினாலும் யாகாதி கிருத்தியங்களினாலும் மழை பெய்வி
க்கத் தங்களுக்கு வல்லமை இருக்கிறதெனவு மொழிந்து, மு
றையே தங்களைக் கொண்டு செய்வித்தும், இலங்கோர் ஆன்
மா மிகுந்த பசியால் வருத்தமடைந் திருக்குமெனவும், அவ
ற்றின் பசியைத் தணிக்கப் பிராமணரைத் தவிர மற்றொருவ
ராலு மாகாதெனவு மொழிந்து தங்களைக்கொண்டு அப்பசி
யைத் தணிக்கச் சாச்சடங்காகிய தர்ப்பணஞ் செய்விக்கப்
படவேண்டுமெனவும். யாகத்தால் வேந்தர் குல மரபினரு
க்குப் புத்திரபலனும். வெற்றிச்சிறப்பும் உண்டாகுமென வே
ந்தருக்கு ஆசை வார்த்தைகளூட்டி, தங்களைக்கொண்டே
அக்கிருத்தியங்கள் செய்விக்கப்பட வேண்டுமெனவும், தங்க
ளுக்குப் பின் அக்கிருத்தியங்களை இயற்றுவிக்கத் தங்கள்
புத்திர பௌத்திரர்களே பரம்பரை முறையாக வரவேண்டு
மெனவும் நியமித்தார்கள்.

6. யாகசாலைக்கு வேதியரும், வேந்தரும் வித்தியாசமி
ன்றி வந்து, ஒன்றுசேர்ந்து, ஒரு பந்தியில் கலந்துண்பதனால்
தீட்டென்று எண்ணாது உண்டுவந்தது மன்றி க்ஷத்திரிய புத்
திரிகளை மணந்தும் க்ஷத்திரிய மன்னர் மனைகளிலும். யாக
சாலைகளிலும் பாகஞ்செய்யும் நவ நவமான மாம்சாதிகளை
யுண்டு வந்தும். தூதர்களாக ஸ்தானுபத்தியம் போயும். தூ
ரதிருஷ்டி சக்தி யுடையவர்கள்போல் பின் நடப்பவைகளை
முன் குறிப்பிக்கும் சோதிடத்தையும், சுப அசுப சகுணங்களை
உணர்த்துதலென்று பகரும் சகுணங்களையும் தங்களைக்கொ
ண்டு தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமெனவும். புத்திரசந்தான
மில்லாதவர்கள் தங்கள் ஆரிய குருக்களைக்கொண்டு செய்வி
த்துக் கொள்ளலாமெனவும் விதித்து, அவ்வாறே தசரதன்
முதலிய மகுட வர்த்தனர்களின் பட்டஸ்திரீகளுடன் புண
ர்ந்தும், கணவரை இழந்த க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வித
வை ஸ்திரீகள் தாங்கள் அணிந்திருக்கும் ஆபரணங்கள் அனை
த்தையும் பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்து, இறந்த தங்கள்
கணவருடன் உடன்கட்டை ஏறுபவர்க்கும், அவர்பொரு
ட்டு அக்குடும்பத்தா ரனைவருக்கும் மோக்ஷங் கிடைக்குமெ
ன் றேற்படுத்தியும் அவ்வாறே அவர்கள் அணிந்திருக்கும் ஆ

பரணங்கள் அனைத்தையும் கிரகித்து, அவர்களைத் துடிக்கப் பதைக்கத் தீயிற்பாய்ந்து உயிருடன் வெந்தெரிந்து சாம்பலாகும்படிச் செய்து வந்தார்கள்.

7. வியாதியில் வருந்தும் க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்கள் தங்கள் மனைவி மக்களுடன் திருப்பதிக்குச் சென்று சிரமுண்டிதஞ் செய்வித்துக்கொண்டு காணிக்கை செலுத்தில், அவர்கள் வியாதி சொஸ்தப்படுமெனப் பிராமணர் வதந்தி பிறப்பித்து முறையே அதனை நம்பி வருபவர்களைச் சிரமுண்டிதஞ் செய்வித்துக் கொள்ளச்செய்து, அவர்கள் கொண்டு வந்த காணிக்கையையும், அவர்கள் அணிந்திருக்கும் மங்கிலியமுதல் சமஸ்த வெள்ளி பொன்னுபரணங்களையுந் தங்களுக்கு முன்னிலைச் சுட்டாக இருக்கும் அவ்வாலய தெய்வத்திற்குச் சமர்ப்பிக்கச்செய்தும், கொச்சி திருவாங்கூர் முதலிய மலையாள மாகாணங்களில் நம்பூதிரிகளாகிய அப் பிரதேச பிராமணர் "அறுபத்து நான்குவகை சையோகபேதங்கள் முற்றுமறிந்த கன்னிகைகளே சிறந்தவர்கள்" என வதந்தி பிறப்பித்து அவ்வாறே உயர்குலத்திலிருக்கும் செல்வக் கன்னிகைகளை அவர்கள் பெற்றோரால் சம்பளமும் வெகுமதியும் பெற்று, ருதுவதியாவதற்கு முன்னமே அக்குல மகளிருக்குச் சையோக விதங்கள் கற்பிப்பவர்களைப்போல் அவர்களைச் சையோகித்தும், அத்தேச எக்குலமகளிரும் பிராமணர் தங்களை இச்சித்துத் தங்களை ஆலிங்கனம் புரியவரில், அம்மாதர் தங்கள் கணவருடன் சயனித்துக்கொண் டிருப்பினும் அக்கணவரை அப்புறப்படுத்தி, வந்த பிராமணனின் காதலை நிவர்த்தித்து அவர் சென்றபின் தங்கள் நாயகருடன் சயனிக்க வேண்டுமென ஓர் ஏற்பாடும் ஏற்படுத்தி அவ்வாறே அம்மாதலரைப் புணர்ந்தும் இவ்வாறு தங்கள் எண்ணத்தைப் பலவற்றினும் நிறைவேற்றினார்கள்.

8. இராமன், கிருஷ்ணன் முதலிய குருநில மன்னர்களையடுத்து நீங்கள் எங்கள் ஜீவனுள்ளவரையில் எங்களைக் கடவுளைப்போலெண்ணி கடவுளுக்குச் செலுத்தும் வழிபாடனைத்தையும் எங்களுக்குச் செலுத்தி வேண்டிய பொருளை எங்களுக்குத் தந்து வருவீர்களானால், நீங்கள் இறந்தபின் உங்

கள் உடலை ரக்ஷிக்க இடத்தின்மீது உங்கள் பெயரால் ஆ
லயங் கட்டுவித்து உங்களை நாங்கள் கடவுளாக எண்ணி வண
ங்குகிறோமென மொழிந்து. அவ்வரசர் ஜீவித்திருக்கும் வரை
யில் எண்ணிறந்த பிராமணர்கள் அவ்வரசரைச் சூழ்ந்து,
விலாப்புடைக்க உண்டு உடுத்து வந்தார்கள் அவ்வரசர் இற
ந்தபின் அவர்கள் மைந்தரைக்கொண்டு முறையே ஆலயத்தை ச
மைப்பிக்கச்செய்து, இவரே பிரத்தியக்ஷமான தேவனென்ன
வதந்தி பிறப்பித்து, அவர்கள் மைந்தரைக் கொண்டும், மற்ற
வர்களைக் கொண்டும் அக்கடவுளுக்கு விவாகமென்றும், சோ
பனமென்றும், சாலை போஜனமென்றும், மாலை போஜனமெ
ன்றும் நகர்சோதனை வருகிறாரென்றும், இன்று பள்ளியறை
க்குப் போகிறாரென்றும். ஏற்படுத்தி, இன்னின்ன கிரியை
களுக்கு இன்னின்ன பதார்த்தங்கள் வேண்டுமெனவும்,
இவ்வளவு பொருள் காணிக்கையாகக் கொடுக்க வேண்டுமெ
னவும் ஏற்படுத்தி அவர்கள் பொருளைக் கிரகித்தார்கள்.

9. ஆரியர் தங்கள் வாக்கு அணுவுந் தவறாமல் நாளட
வில் அனைத்தும் நிறைவேறுமென்று அரசர் உள்ளத்தில்
வழுவான நியாயத்தால் உறுதி பிறப்பித்ததினாலே, இதம்
சொல்லும் இயற்கையுள்ள ஆரியர் வாக்குறுதியை நம்பித்
தங்கள் மாதுலரையும் பொருளையும் அவர்களுக்குச் சமர்ப்பி
த்து, அவர்கள் வசமாகி அவர்கள் சொன்னபடி எல்லாம்
ஆடினார்கள். ஆனதனால் ஆரியர் கிருஷ்ணன் முதலிய அரசர்
களைத் தேவர்களென்றும், தெய்வப் பிறப்பென்றும், தெய்வி
கத்தன்மை யுடையவர்களென்றும், அவர்கள் புரிந்த துர்க்
கிரியைகள் முதலிய குற்றங்களைப் பாதகமுதலிய இதிகாசங்
களில் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள். குலத்தினாலும் குணத்தினா
லும் சிறந்து தம் நிலத்தில் வாழும் குடிகளின் ஜீவனையும்,
சொத்தையும், தம் ஜீவனெனவும். சொத்தெனவும் பாவி
த்து ரக்ஷிக்கும் மாக்ஷிமையுள்ளவர்களும், சிறிதாயினும் நெ
றிமுறை தவறாமல் தயாளசிந்தையுடன் ராஜாதிகாரம் செலு
த்துபவர்களும், பிறர் சுகதுக்கங்களைத் தம் சுகதுக்கம்போல
எண்ணி நடப்பவர்களும், தம் மனதிற்கு ஒவ்வாதனவற்றை
நாடாதவர்களுமாகிய இராவணன் இரணியன் முதலிய

யெனத்தமத பட்டவர்த்தனர்களை [illegible] பேரா[illegible]
ஹற ஏற, அவ்வாசை எனும் பேய்க் [illegible]ப்பட்டு. அ[illegible] தமக்கு
கீழ்ப்படுத்திக்கொள்ள முயல்கிறார்கள். அ[illegible]க்குப் பே[illegible]
யப் பறந்து அக[illegible]தில் ஒன்றும், புற[illegible]தில் ஒன்றும் செய்யும் குண[illegible]
டைய இவ்வகுப்பினர் செய்த [illegible]சதுபசாரம், மாயநட்பு ஒப்பா[illegible]
ரங்களால் ஆனந்தமடையாமல் இவர்களுக்கு அடிநா[illegible]க்கு[illegible]ச, [illegible]
னாக்கு அமுதமென்று யுக்தி பூர்வமாய்க் கண்ட[illegible] இ[illegible]ர்களை
தமது நாட்டினின்று அப்புறப்படுத்தினார்கள். ஆ[illegible]னான் இர[illegible]
யன் சாமான்யமானவர்களல்ல. கல்வியா[illegible] நாகரீக ஒழுக்கங்களி[illegible]
சிறந்தவர்களான தாஸ்[illegible] ஆரியர் இ[illegible] உதிக்கும் [illegible]தி[illegible]
பேச்சுகளுக்கு மனமகிழ்[illegible] [illegible]. இக்கா
ணத்தினாலேயே ஆரியர் ஆசிரமத்து [illegible]ர்களை இராக்ஷதரென்று
அரக்கரென்றும் மிகு இழி[illegible]ாகப் பகர்ந்து, தமக்கு [illegible]சப்பட்ட ம[illegible]
ட்வர்த்தனரைக் கொண்டு [illegible] இ[illegible]ரசரையும், அ[illegible]ர்க[illegible]
குடிகளையும், நகரங்களையும் அக்கினிக்கு இரையாகும்படிப் படு[illegible]
ணம் செய்வித்தும், கிரீடம் தரித்த சிரசில் கந்தையும், சிறந்த நவர[illegible]
தினங்கள் இழைத்த தங்கச் சரிகைப் பட்டாடை தரித்த இடையி[illegible]
கம்பளிப் புடவையும் அலங்கோலமாய்ச் சுற்றிக்கொண்டு, மலரினு[illegible]
மிருதுவான அடிகள் வருந்த பாதரக்ஷையின்றிப் பதைத்துத் துடி[illegible]
துத் திரியும்படிச் செய்து தங்கள் எண்ணத்தைப் ப[illegible]ற்று[illegible]
நிறைவேற்றியபின், (மநுநூல் 21-22-23 அத்தியாயங்கள்) இமயம[illegible]
முதல் விந்தியமலை வரையிலும், யமுனாநதி முதல் கங்காநதி வரை[illegible]
லும் தங்கள் வசமாக்கி, இமயமலை முதல் விந்தியமலை வரையில் ஆ[illegible]
யவர்த்தமெனவும், அவர்கள் பலங்கொண்ட இடமாகிய சிந்துநதி[illegible]
தல் சரஸ்வதியாறு வரையில் பிமரவர்த்தமெனவும், விந்தியமலைக்கு
தெற்கிலிருப்பவை யனைத்துந் தண்டகாரண்யமெனவும், அவ்வா[illegible]
ண்யத்தில் ஆரியர் குடியேறலாகாதெனவும் விதித்தனர்.

10. ஆரியரினின்று இத்தேச மன்னவரும், ம[illegible]னரினின்[illegible]
ஆரியருந் தோன்றி இருப்பவைக் கருதாது, தங்கள் சுயஜாதியா[illegible]
விர்த்தியான அநேக வருஷங்களுக்குப் பின் இடங்கொண்டு, பூர்[illegible]
இக்ஷியர்களுக்குள் பக்ஷபாதமின்றி நான்கு சமயத்தாரையும் தற்ச[illegible]
க்குந் தன்மையுள்ள சட்ட திட்டங்களேற்பட்டு அவனவன் த[illegible]
தன் மத நிபந்தனைகளையும் கிரியைகளையும் திண்டாட்டமின்றி அனு[illegible]
ஷ்டித்து வரும்படி விதிக்கப்பட்டிருந்த சட்ட திட்டங்களை ஆரிய[illegible]
ஒழிக்கச்செய்து, தங்கள் சட்ட திட்டங்களையே சார்ந்தொழுகும்படி[illegible]
நயத்திலும் பயத்திலும் பலவந்தஞ்செய்து தங்களுக்குக் கீழ்ப்படு[illegible]

றிக் கொண்டு, தங்களை மந்திரிகளாகவும், சேனாபதிகளாகவும் உயர்த்தவேண்டுமென மகுடவர்த்தனர்களைக் கேட்டமைந்து எங்கும் வியாபித்துப் பரவினார்கள்.

11. இவர்கள் தங்கள் சுய தலத்தவர்கள் விர்த்தியடைந்த அநேக நூற்றாண்டுகளுக்குப் பின்னர் நிரக்ஷரேகைக்கு அதிகொலையில் இருந்ததனால் சிவந்திருக்குந் தங்களை ஆரியரெனவும், சூரிய வெப்பத்தால் கறுத்திருக்கும் இத்தேச பூர்வ குடிகளைத் தாசியரெனவும் இரு வகுப்பாகப்பிரித்து, இத்திசைக் குடிகளைக் கீழ்ப்படுத்தித் தாங்கள் மேன்மையடையக் கருதிச் சர்வதேச காலங்களிலும் மிகு பூர்வீகமாயுள்ளதெனவும்; எதனிலும் சிறந்ததெனவும் இவர்கள் நாய், மாடு, குதிரை, பசுக்களையுண்டு வந்தகாலத்திற்கு முந்தியே கொல்லாவிரதத்தைப் பெற்றதெனவும். (மநுநூல் 364-வது புறம், 105-வது சுலோகம்) "அஜீகர்த்தனென்னும் முனி பசியினால் வருத்தப்பட்டு சுனச்சேபன் என்னும் தன் சொந்தப் பிள்ளையைக் கொண்டு நூறு பசுக்களைக் கொல்வித்து அவற்றின் மாம்சத்தைத் தானேவிற்றார்." 106—"தருமத்தையும் அதருமத்தையும் நன்றாகவறிந்த வாமதேவர் பசியினால் கஷ்டப்பட்டுத் தன் பிராணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டு நாயின் மாம்சத்தைப் புசித்தார்." 107—"தவத்தில் முதிர்ந்த பரத்வாஜமகாமுனி தன் புத்திரனுடன் நிர்மானுஷியமான காட்டில் விருதுவென்னுந் தச்சனிடத்தில் அநேகபசுக்களைவங்கித்தின்றார்." 108—"தருமா தருமங்களையறிந்த விஸ்வாமித்திரர் பசியினால் துன்பப்பட்டு சண்டாளன் கையிலிருந்த நாயின் மாமிசத்தை வாங்கித்தின்றார்." (மநுநூல் 23-வது சுலோகம்) "கிருஷ்ணாஜ மென்னும் மானானது எந்தவிடத்தில் சுபாவமாய் சஞ்சரிக்கின்றதோ அந்தவிடந்தான் யாகஞ்செய்வதற்குரியது. மற்றவிடம் சூத்திரர் வசிக்கும் அசுத்தமான மிலேச்ச தேசமென்று சொல்லப்படும்." 24-இப்படிப்பட்ட புண்ணிய தேசங்களை இருபிறப்பாளராகிய ஆரியர் வேறு தேசத்திற் பிறந்தவராயினும் (வேறு தேசமென்பது பாரசீகம்) வந்தடையவேண்டியது. அல்லது, சூத்திரர் ஊழியத் தொழிலைவிட வேறுவிருத்தியை எந்தவிடத்தில் அ

டையமாட்டார்களோ அந்த இடத்தில் வசிக்கத்தக்கது. (பிராமணர்கள் தங்களுக்கு கிருஷ்ணாஜினமென்னும் மானின் மாம்சத்தில் அதிபிரீதி எனக் குறிப்பிக்க அதன் தோலில் சிறிது துண்டத்தை ஆவணியாவட்டம் அல்லது ஸ்ராவத்தில் பூணுநூலில் கட்டிக்கொள்வதுமன்றி, அதன் தோலின்மீது உட்கார்ந்து ஜபதபங்கள் செய்து, தங்கள் தேவாராதனை சாமான்களை அதன், தோலால் செய்த பையில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள்.)

12. கௌதம புத்தரென்பவர் இரண்டுகோடியே தொண்ணூற்று மூன்று இலட்சத்து அறுபத்தெண்ணாயிரம் எழுத்துக்களுடன் பிடகாத்ரயமென்னும் முப்பத்திரண்டு பிரிவுகளாக எழுதிய தர்மபாடா (Dhammapada) வென்னும் வேதத்தினின்றும் இவ்வேதத்திற்குப் பின் ஜோராஸ்டர் (Zoroaster) எனும் பாரசீக வேதியன் எழுதிய ஜின்டவஸ்டா (Zendevesta) என்னும் வேதத்தினின்றுஞ் சிலவற்றை நீக்கி சிலவற்றைத் தழுவி இல்லாதன சில வற்றை நூதனமாகச் சேர்த்து, முதலில் நவீனமாக ருக்வேதத்தை எழுதினார்கள். இச்சுயதேசத்தவரான பௌத்தமத இறைவர்களிடத்தில் அவ்வேதந் தாங்கள் கடவுளால் பெற்ற வரப்பிரசாதமெனவும், அதனை ஓதத் தாங்களே உரியவர்களெனவும், இனி இத்தேசம் தங்களால் நற்சீருக்குவர எதிர்நோக்கிக்கொண்டிருக்கிறதெனவு மொழிந்து, அதனையாவரும் அங்கீகரிக்கும்படி உபாய தந்திரஞ்செய்தார்கள். அதனையாவரும் அங்கீகரித்தபின்தாங்கள் உயர்ந்த ஜாதியாரெனவும் க்ஷத்திரியர் முதலானவர்கள் தங்களுக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களெனவும், இத்தேசப் பூர்வகுடிகளைத் தொடுவதனால் தீட்டெனவுஞ்சாதித்து, இத்தேசமன்னர் முதலானவர்களுடன் கலந்திருந்த பாரசீகராகிய ஆரியர் தங்கள் சுயகுலத்தவர்களுள் ஓர்சங்கங் கூடி, வேதம் ஓதுபவர்களை வேதியரெனவும், புஜபல பராக்கிரமத்தை க்ஷாத்திரத்துடன் சாதிப்பவர்களை க்ஷத்திரியரெனவும், வாணிபம் செய்வோரை வைசியரெனவும், மற்றையக் தொழில்களை இயற்றுவோரைச் சூத்திரரெனவும் வகுத்து,

அச்சங்கத்திற்குச் சபாநாயகராக இருந்ததனால் அச்சபையி
ல் எழுதப்பட்ட நூலுக்கு மநு தருமநூலென்று பெயரிடப்
பட்டது. இம்மநுவுக்குச் சுவாயம்பு, சுவாரோசிஷன், உத்த
மன், தாமசன், ரைவதன், சாக்ருஷன், வைசுவதன் என்ற எ
ழு பெயர் தவிர வேறு எழு பெயர் உபபலமாக இருந்து உ
தவிபுரிந்தனர். இவர்களுக்கும் இவர் பின் சந்ததியாருக்கு
மே பிராமணரெனவும், வேதியரெனவும் அந்தணரெனவும்
பெயராம்

13 இவர்கள் பெரும்பாலும் பொருளாசையும், பொய்
யும், வஞ்சனேயும், தந்திரமும், தற்புகழ்ச்சியும் சுயஜாதியாரி
டத்து விசுவாசமும் உள்ளவர்கள். இவர்களே இத்தேசத்த
வர்களை ஐக்கிய சம்பந்தத்தினின்று கலைத்து,பலபிரிவினராக
ப்பிரிந்து ஒழுகும்படிச் செய்து, தற்கால சீர்கெட்ட நிலைமை
க்குக் கொண்டுவந்தவர்கள். இவர்கள் அந்நூலில் கண்டவண்ணம் உ
யர்ந்த வருணத்தாராக இருப்பதால், மற்றைய மூவினத்த
வரும் வருந்தி சம்பாதிக்கும் பதார்த்தங்களில், உயர்ந்ததும்
நல்லதுமான சமஸ்த பதார்த்தங்களையும் தமக்கே அளித்து
தாழ்வனவற்றிலும் தங்களுக்கு வேண்டுமவ்வளவுமட்டும் எ
டுத்துக்கொண்டு மற்றவையும் தம்மவருக்கே அளித்துவிட
வேண்டுமெனவும், கடவுளை வணங்கத் தாங்களே உரியவர்
களெனவும், மற்ற மூவினத்தவரும் அக்கடவுளைத் தங்கள்
முன்னிலையிலன்றி வழிபடலாகாதெனவும், தங்களைக் கடவு
ளாக வழிபடவேண்டுமெனவு மேற்படுத்தி போதித்து வந்
தவையை, (மநு நூல் 122-ம் சுலோகம்) சூத்திரன் சுவர்க்க
த்திற்காகவாவது, ஜீவனத்திற்காகவாவது, அல்லது, இர
ண்டிற்குமாகவாவது பிராமணனையே தொழவேண்டும்.
இவன் பிராமணனையடுத்த சூத்திரனென்று ஒருவனுக்குப்
பெயர்வந்தால் அதுவே அவனுக்குப்பாக்கியம். ஆதலால்
பிராமணனை உபசரிப்பதே சூத்திரனுக்கு எல்லாத்தொழிலையு
ம்விட மேலான தருமமென்று கருமகாண்டத்தில் சொல்லி
யிருக்கிறது. நாலுதிக்குகளிலுமுள்ள இத்தேச கனவான்
கள், தனவான்கள், மன்னர், மகுடாதிபதிகள், பட்டவர்த்
தனர்கள், யாவரும் ஒப்பாமல் ஆட்சேபித்ததனால், மநுநூ

ல் எழுதிய பிராமணரும் மற்ற பிராமணரும் ஒருங்குகூடி ஆலோசித்துத் தங்கள் எண்ணத்தை நிறைவேற்றத் தங்கள் குலத்திற்பிறந்த பரசுராமனை * மகுட வர்த்தனனாக்கினர்கள்.

14 அவன் அகமகிழ்ந்து முகமலர்ந்து சிங்காசனத்தைப் பெற்றுக்கொண்டான். அவன் தாமரை மலர்போல் முகமும், செவிக்கினிய மொழியும், கடுவிஷங் கக்கும் அகமும் எவர்குடி கெடுத்தும் என்னென்ன துரோகஞ்செய்தும், தானுந் தன் இனத்தவருமட்டும் பெருவாழ்வு வாழும் அபிலாசமுள்ளவன். அவன் தனக்கும் மனுநூலாசிரியருக்கும் நற்சமயம் வாய்த்ததென்றெண்ணி தங்கள் சட்டதிட்டங்களுக்கு எதிர்த்து நிற்பவர்களை அமர்க்களத்திற்கு வரவழைத்து படுகொலைசெய்தும், அச்சுறுத்தியும் தங்கள் சட்டதிட்டங்களில் அக்ஷரமேனுந் தவறிப்போகாமல் யாவும் எழுத்தெழுத்தாக இத்தேச பூர்வகுடிகளின் அனுஷ்டானத்திற்கு வருமெனவும் தங்கள் ராக்ஷச மனவலிமையால் தங்கள் கோட்பாட்டிற்குச் சிறந்த சின்னமாக வருணபேதத்தையும், தங்கள் சமயாசாரங்களையும் பின்பற்றுபவர்கள், எவர்களும் சமயச்சின்னங்களாகிய திருநீறெனும் வெண்குறியையும் நாமமென்னும் செங்குறியையும் முகத்தில் பதிந்து கொள்ளவேண்டுமெனவும்; வருணபேதக்குறிகளாகிய முதலியார் நாயடு முதலிய மொழிகளையும் அவரவர் பெயர்களுக்கு இறுதியில் அழியா முத்திரையாகக் கூட்டிக்கொள்ள வேண்டுமெனவும் விதித்தனர்.

15. (மநுநூல்-சாதகர்மாதி சமஸ்காரம் 30-31-32-வது அத்தியாயங்கள்.) "பிராமணருக்கு உதிக்குங் குழந்தைக்குப் பத்து அல்லது பன்னிரண்டாவது தினத்தில் புண்ணிய திதியில் நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல நக்ஷத்திரத்தில் நாமக

---

* தன் தாயைப் படுகொலை செய்தவனும், ஜமதக்கினி புத்திரனுமாகிய பரசுராமனென்பவன் க்ஷத்திரிய வம்சத்தைக் கருவறுக்கப் பன்னிரண்டு தடவை படை எடுத்து அவர்களைச் சங்கரித்தவன்.

ரணஞ் செய்யவேண்டியது. பிராமண குழந்தைக்கு மங்க களத்தையும், க்ஷத்திரிய குழந்தைக்குப் பலத்தையும், வைசிய குழந்தைக்குப் பொருளையும், சூத்திரக் குழந்தைக்குத் தாழ்மையும் பிராமணருக்கு அடிமையெனப் பொருள்படும் பெயரையும் இடவேண்டியது. பிராமண குழந்தைக்கு ஐயர்-ஐயங்கார்-ஆசாரி என்பதையும், க்ஷத்திரிய குழந்தைக்கு ராவ்-உடையவர் என்பதையும், வைசிய குழந்தைக்கு செட்டி என்பதையும், சூத்திரக்குழந்தைக்கு முதலியார்-நாயுடு-நாயக்கன், கௌண்டன்-பிள்ளை-கிராமணி என்பதையும் அவரவர் பெயர்களுக்கு இறுதியில் தொடர்மொழியாக வரவேண்டியது" இதரஜாதியாரையும், மதத்தினையும் ஜென்மப்பகையாகப் பகைத்துக் கிஞ்சித்தும் இரக்கமின்றி வருத்தும் உருகாத இருப்பு நெஞ்சுடைய இதர மதத்துவேஷிகளாகிய ஆரியர் அவ்விருமுதத்திரைகளையும் பறித்துக்கொள்ள விருப்பமில்லாத பௌத்தர்களைத் தங்களுக்கு ஐக்கியப்பட்டவர்களைக் கொண்டு இவர்களையும், உடனுமுள்ளமுமொழிந்திருக்கும் பெல்லியர்களாகிய அவர்கள் ஆடவர்களையும் எவ்விதபழிபாதகமும் அறியாத அவர்கள் பசுங்குழந்தைகளையும் சிறிதுந் தயாளசிந்தையின்றித் துடிக்கப் பதைக்கக் கழுமரங்களிலேற்றியும், கற்காணங்களில் கழுத்திறுகப்பிடித்தமிழ்த்தாட்டியும், இன்னும் சொல்லமுடியாத விதங்களால் மானிட உதிரப்பிரவாகத்தைப் பெருகச் சைவ வைணவ சமயம் வருணபேதமென்னு மிருவித விதைகளையும் இத்தென்கண்டத்தின் பலதிசா முகங்களிலும் நாட்டி, அவை ஓங்கிவளர்ந்து தழைக்கச் செய்தார்கள்.

16. அதன்பின் பூர்வ மநுநூலுக்கு உபபலமாக வசிஷ்டர், கௌதமர், கசியபர், உசனர், அத்திரி, காத்தியாயனர், பாரசரர் முதலியவர்கள் நிடங்கொண்டு ஜாதிவகுப்புத் தங்களால் வகுக்கப்பட்டதாக இருக்கலாகதெனக் கருதி, பிரம்மாவின் முகத்தினின்று பிராமணரும், புஜத்தினின்று க்ஷத்திரியரும், தொடையினின்று வைசியரும், பாதத்தினின்று சூத்திரரும் உதித்ததாக வேற்படுத்தித் தம்மவர்களாகிய பிராமணரின் ஜீவன விருத்திக்காகவே சதுர்த்தருக்குத் தனி

க்தனியான கிரியைகள் பிரித்தனர். அவற்றில், பிராமணருக்கு வேள்வி செய்தல், வேள்வி செய்வித்தல். வேதமோதுதல், வேத மோதுவித்தல், தானம் வாங்குதல், தானங்கொடுத்தல் என்னும் அறுவகைக் கிரியைகளையும்; க்ஷத்திரியருக்கு வேதமோதுதல். வேள்விசெய்தல், தானங்கொடுத்தல். பிரஜைகளைக் காத்தல், மன அடக்கம் என்ற ஐவகைக் கிரியைகளையும்; வைசியருக்கு வேதமோதுதல். தானங்கொடுத்தல், பசுவைக்காத்தல், வாணிபஞ்செய்தல், வட்டிவாங்குதல். வேளாண்மைசெய்தல் எனும் அறுவகைத் தொழில்களையும்; சூத்திரருக்குப் பிராமண அடிமைத்தொழில் செய்வதென்னும் இழிதொழில்களையுந் தனித்தனியாகப் பிரித்தனர். க்ஷத்திரிய-வைசியருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து அவர் திரவியத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே பிராமணர் தங்கள் பிராமண குருவுக்குச் சிறிது பொருளளித்து வேதமோதவும் வேள்வி செய்யவுங் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனவும். உலகத்திலுள்ள சமஸ்த பதார்த்தங்களும் தம்பொருட்டே பிரம்மாவினால் படைக்கப்பட்டன வெனவும் ஆகையால் அவை எவர்களிடத்திலிருப்பினும் தங்களுக்கே பாத்திய முள்ளவைகளாக இருப்பதாயும் அவற்றைத் தாங்கள் தானமாக வாங்கப் பாத்தியப்பட்டிருப்பதாயும் தங்களுக்கே சமஸ்த ஜாதியாருந் தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும் விதித்தனர்.

17. (பிராமணர் தானம் வாங்குவதைமட்டும் நாம் தினந்தோறுங் கண்டுங்கேட்டும் வருவதேயன்றி. அவர்கள் தானங்கொடுப்பதைக் கண்டதுங்கேட்டதுமில்லையே!) க்ஷத்திரியர் பிராமணருக்குத் திரண்ட திரவியமளித்து வேதமோதவும். வேள்விசெய்யவுங் கற்றுக் கொள்ளவேண்டுமெனவும், தம்மவருககே தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும், தம்மவருக்கே எதுந் தீங்குவாரவண்ணங் காக்கவேண்டுமெனவும் பிராமண ஸ்திரீகளை மட்டும் விரும்பாதிருக்க வேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர். வைசியர் க்ஷத்திரியரினும் திரவியக் குறைவுள்ளவர்க ளானதனால் வேள்விசெய்வதை இவர்களுக்கு நிவர்த்தித்து இவர்களும் பிராமணருக்குத் திரவியமளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டுமெனவும், தம்

மவருக்கே தானங்கொடுக்க வேண்டுமெனவும், பசுவைக் காப்பாற்றி அதன் பாலைப் பிராமணருக்குத் தானமாக அளித்துத் தாங்கள் ஆடு எருமை இவற்றின் பாலை உண்ணவேண்டுமெனவும், வியாபாரத்தால் கிடைக்கும் பொன் இரத்தின வகைகளைப் பிராமணருக்குச் சமர்ப்பித்துத் தாங்கள் தாழ்ந்தனவற்றை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனவும், க்ஷத்திரியர் முதலியவர்களிடத்தினின்று நெருங்கி வட்டி பெற வேண்டுமெனவும், வேளாண்மையால் கிடைக்கும் நெல் கோதுமை முதலிய உயர்ந்தனவற்றைப் பிராமணருக்குத் தானமாக அளித்துத் தாங்கள் கேழ்வரகு முதலிய தாழ்ந்தனவற்றை உண்ண வேண்டுமெனவு மேற்படுத்தினர். சூத்திரர் வறியர்களானாலும் இவர்கள் தங்களுக்கு உயர்ந்த குலத்தாராகிய மூவினத்தோருக்குரிய எக்கிரியையும் புரியலாகாதெனவும், மூவினத்தோருக்கும் அடிமைத் தொழில் புரியவேண்டுமெனவும், முக்கியமாகப் பிராமணருக்கே அடிமைத்தொழில் செய்ய வேண்டுமெனவும் ஏற்படுத்தினர்.

18. கலியுக தரும நூலாசிரியராகிய பாராசரரென்பவர் கிரேதாயுகத்தில் தவமே சிறந்ததென்றும், துவாபரயுகத்தில் வேள்வி உயர்ந்ததென்றும், கலியுகத்தில் தானமே சிறந்ததென்றும், அப்படிச்செய்யுந் தானம் சூத்திரருக்குச் செய்தால் செய்தத்தனை பலனும், வைசியருக்குச் செய்தால் இருமடங்கு பலனும், க்ஷத்திரியருக்குச் செய்தால் மூவத்தனை பலனும், பிராமணருக்குச் செய்தால் ஆறத்தனை பலனுங் கிடைக்குமென்றேற்படுத்தினர். மநுநூல்-காலத்தின் தனைக்கை யுணர்த்தல். 92—"புருஷன் தேகமே பரிசுத்தம். அதில் நாபிக்குமேல் அதிக பரிசுத்தம். ஆகையால், அந்த பிரம்மாவின் முகம் மிகவும் பரிசுத்தமாக இருக்கிறது. பிராமணன் அந்தபிரம்மாவின் முகத்திற் பிறந்ததால் பிராமணன் நியாயமாக உயர்ந்திருக்கின்றான்." 87—"அந்த பிரம்மாவானவர் இந்த உலகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காகத் தன்முகம்—தோள்—தொடை—பாதம் இவற்றினின்று முண்டான பிரம்ம க்ஷத்திரிய—வைசிய—சூத்திர வருணத்தாருக்கு இம்மை மறுமைக்கும் உபயோகமான கருமங்களைத் தனித்தனியாக வகுத்தனர்."

19. இதன்பின் இவர்கள் தாங்கள் தங்கள் முன்னோரால் குடியேறலாகாதென்று தடுக்கப்பட்டிருந்த தண்டகாரண்ய மெனும் விந்தியமலையின் தென்பாகத்திலும் குடியேற ஆரம்பித்து, எவரெவருக்கு எந்தெந்த மாகாணம் அல்லது கிராமங்கள் அநுகூலித்தனவோ அவரவர் அந்தந்த மாகாணம் அல்லது கிராமத்தில் குடிபுகுந்தனர்.
மநுநூல், 2-வது—அத்தியாயம் 21 (இமோத்பர்வதத்திற்கும் விந்தி

பர்வதத்திற்கும் நடுவாயும், ஸாஸ்வதி நதிமறைந்த விசனக தேசத்திற்குக் கிழக்காயும், பிரயாகைக்கு மேற்காயும் இருக்கிற இடமானது மத்தியதேசமென்று சொல்லப்படுகிறது. 22-கிழக்கு சமுத்திரங்கொடங்கி மேற்கு சமுத்திரம் வரையில் முன்சொன்ன மலைகளின் நடுப்பிரதேசமானது சாதுக்களாகிய பிராமணர் வசிக்கிற ஆரியவர்த்த தேசமென்று சொல்லப்படுகின்றது.)எவரெவர் எந்தெந்த நகரம் அல்லது கிராமத்தில் குடிபுகுந்தனரோ அந்தந்த கூட்டத்தாருக்கு அந்தந்த நகரம் அல்லது கிராமத்தின் பெயரே இந்நாள் வரையில் வழங்கிவருகின்றது. வட இந்தியாபிராமணருக்கு காராகியரெனவும், தென்னிந்திய பிராமணருக்குத் திராவிடர் எனவும் பெயராம். காராகியபிராமணர்-கேனோஜியர், ஸாரஸ்வாத், கோடா, அட்கல, மிதில என ஐவகைப் பிரிவினராகவும், திராவிட பிராமணர்-ஆந்த்ரர், மராட்டியர், திராவிடர், கர்னாடகர், கூர்ச்சரர் என்னும் ஐவகைப் பிரிவினராகவும், இவர்களில் ஒவ்வொரு பிரிவினரும் அனந்தம் உட்பிரிவினராகவும் பிரிந்திருப்பதுமன்றி. அநேகங் கோத்திரத்தாராகவும் பிரிந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் கோத்திரங்களை வழுவற எடுத்துரைப்பது சாத்தியமல்ல. இவர்கள் கோத்திரங்களைப் பற்றிச் சிலர் 155 என்றும், சிலர் 36-16-9-19 ஒன்றும் மொழிகின்றனர். ஆனால், இவர்கள் பூர்வகோத்திரங்கள் சிறந்த ஏழு இருஷிகளின் பெயர்களால் வழங்கிவருகின்றன. இவர்கள் கோத்திரங்களாவன:—கசிப, பாரத்வாஜ, வசிஷ்ட, கௌதம, விஸ்வாமித்திர, ஆத்ரிய, பத்ராயண, அகஸ்திய ஜமதக்கினி, சுவரதாபாபிச, கௌசிக, ஸ்திரீவாட்ச, பார்க்கவ, பாராசா, கான்வ, மித்திரிய என்பவையன்றி இன்னும் அநேக இருஷிகளின் பெயர்களைக் கோத்திரங்களாகவைத்துப் பிரிந்திருக்கின்றனர்.

20. இதன்றி வைஷ்ணவ பிராமணர் தங்களில் தாங்களே வடகலை தென்கலை எனும் பிரிவினையை உண்டாக்கிக்கொண்டு பிரிந்திருக்கின்றனர். இவ்வாறே மற்ற ஜாதியாருக்குளும் வலங்கை இடங்கை எனும் பிரிவினையை உண்டாக்கி ஒருவரையொருவர் பகைக்கச் செய்து, பொய்யை மெய்யெ

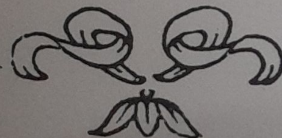
ன்றும், மெய்யைப்பொய்யென்றும் பகருந் தங்கள் கொள்கையை இத்தேசமெங்கும் வியாபிக்கும்படிச் செய்தபின் தங்களுக்கு ஐக்கப்பட்டிருந்த அந்த க்ஷத்திரியரையே அழிக்கப் பிராமணர் அனந்த பிரயத்தனங்கள் செய்ததனால், இத்தேச பூர்வ பிரஜைகளின் உள்ளம் விக்கினத்தால் நிறைந்து, வாடி வதங்கி இருப்பதைக் கண்ட இராஜ இராஜாக்கள் கடுஞ்சினமடைந்து, அவர்களை யடக்க பல முயற்சிகள் செய்ததனால் விரோதம் முதிர்ந்து, இவர்களுக்கு இடையில் பெரும் பிளப்புண்டாய், அன்பின் கட்டுவிட்டு ஐக்கிய சம்பந்தத்தின் ஆதாரம் அவிழ்ந்தது. இந்தியாவில் அப்போதப்போது ஆண்ட அதிபதிகள் இவ்விடத்திய நிஷ்கலக ஸ்திதியை நிலைநிறுத்த வல்லவர்களல்லாது போனார்கள். க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரருக்கும் ஆரியருக்கும் பிணக்கு எப்பொழுதும் பற்றாது நடந்து வந்தது. மெலியோர் வலியோருக்குப் பலியானார்கள். வலியோராகிய ஆரியர் தம் ஆசைப் பெருக்கத்திற்கும் பக்ஷணமானார்கள்.

21. ஆகவே, மகத்தான இராமன் முதலிய இராஜ வம்சத்தார் ஆரியருக்கு அனுகூலமாகச் சாய்ந்து, அரசுரிமைக்குரிய நெறிதவறி அபரிமிதமாகப் பெருக்கிய உதிரப்பிரவாகத்தால் பலங்குன்றி இந்து பிரஜைகளுக்குள் நேர்ந்த பெரும் பிணக்கால் ஐக்கிய சம்பந்தம் நிலையற்று அசைவுற்றது. கீழ் கண்டமாகிய இந்தியாவின் சீர்கேட்டிற்கு இவ்வாறு இடையூறு நேர்ந்ததனால், இமயமலைத் தொடர்களுக்கு வடதிசையில் சஞ்சரிக்கும் மிலேச்சராகிய மகம்மதிய கொடுங்கோன்மன்னர் இப்பரியாய தீபத்தின்மீது படையெடுத்துவந்து, இதன் அநேக பாகங்களை வென்று இத்தேசத்தவர்களைக் கீழ்ப்படுத்தி, வதைத்து, உலர்த்திக்கருக்கி உதிரப்பிரவாகத்தைப் பெருக்க அனுகூலித்தது.

22. பிராமணர் தங்களால் கல்வியாதி நாகரீக ஒழுக்கங்களினின்றும், சுகாதார, எதுக்களினின்றுந் தடுக்கப்பட்டிருக்கும், இத்தேசத்தவர்களின் க்ஷேமலாபங்களை நாடாத தங்கள் க்ஷேமலாபங்களையே நாடி, அம்மூர்க்கரிடத்தில் சேர்ந்து முகமாட்டமாடி மிகு இழிவான செய்கையால் அவர்கள் தயவைப்பெற்று, உயர்பதவியிலமர்ந்து, மகம்மதியர் இத்தேச பூர்வ குடிகளுக்குச் செய்துவரும் பெருஞ் சங்காரத்திற்கு மனஸ்தாபப்பட்டுத் தங்கள் கொடூரச் செய்கையை அவ்வளவோடு நிறுத்திவையாது இவர்களும் வதைத்து வந்ததனால் வயோதிகத்தை யடைந்த இத்தேச முதியோரும், இளையோரும், இறைவரும், வறியோரும், கற்றோரும், கல்லாதவரும், ஆடவருமாகிய யாவரும் இவர்களால் தங்களுக்கு இடையறாது நேர்ந்த பெரும் உபத்திரவங்களைச் சகிக்காற்றாது எண்ணி எண்ணி துக்கித்துக் கண்ணருவி பெருகப் புலம்பி, என்று தாங்கள் இந்நயவஞ்சகரின் துரோகச் சிந்தையினின்று விடுவிக்கப் படுவோமென்று எண்ணமிட்டிருந்த எக்கம் முதிர்ந்து வருகிற காலத்தில், இந்தியாவின் அதி தொலைவில் வேறுபாஷை பேசி வேறுமதத்தை அனுசரித்து வேறு தேசாசாரங்களைச் சார்ந்தொழுகும் மற்றொரு நூதன தேசத்தாராகிய மகா பிருத்தானியரின் சிங்காசனத்தைப் பிராமணர் முதல் பறையர் ஈறாக உள்ள சமஸ்த ஜாதியாரும், பெரியோர் முதல் சிறியோர் வரையிலுள்ள யாவருஞ் சூழ்ந்து, சுகத்தைப் பெருக்கி, செல்வத்தை விர்த்திசெய்து, சமுதாய க்ஷேமத்தை முதிர்வித்து, அச்சிங்காசன நிழலில் ஒதுங்கி சுவாதீனமெனும் விருதுக்கொடியைக் காத்திலேந்தி எக்கமற்று, அச்சமற்றிருக்கிறார்கள்.

விவேகிகளாகிய லௌகிக சங்கத்தார் ஆரியரால் உணர்த்தப்படும் வருணபேதத்தோடு பகைத்து, எதிர்த்து, அதன

வலிமையைக் குறைத்து, பிராமண மாய்கையில் அமிழ்ந்து வாடி வதங்கி அழுங்கிக்கிடக்கும் சூத்திரர் முதலிய வகுப்பினருக்குத் தேறுதலை யூட்டத் தங்கள் பத்திரிகையில் "வஞ்ச நெஞ்சினராகிய பிராமணரை நீணிலத்து யாருங் காண்க" என விளங்கத்தீட்டி வருவதனால் இத்தேச[illegible]னையையும், இழிவையும் நாட்டிய மநுவினது அசப்ய வாக்கியங்களில் அனந்தம், மாறியும், பிராமணரிடத்தில் முன்னிருந்த மதிப்பு சிறிது சிறிதாக அற்றும், சூத்திரர் முன்போல இழிகுலத்தாராக எண்ணப்பட்டாமலும், வருணபேதம் நிக்கிரகத்தில் அழிந்து நாசமடைவதற்கு முற்சின்னமாக [illegible]விற் கண்டவண்ணமே இராது, ஒவ்வொரு வகுப்பும் [illegible]தம் உட்பிரிவாகப் பிரிந்தும், அவ்வருணபேதங்களைச் சாத[illegible] ஜனங்கள் உண்டாய்க்கொண்டும் வருவதுமன்றி, [illegible]லேந்திகளுடைய மேன்மையும், மும்முரமும் அடங்கி அவர்கள் கையிலிருந்த தீ அவிழ்ந்து, அவர்கள் வாழ்த்துக்குப் பிரியப்படுவாரும், சாபத்திற்குப் பயப்படுவாரும் இல்லா தொழிந்து வருகிற இப்பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் அவர்களால் கற்பிக்கப்பட்டு ஓர் இயல்பினையுடையதாய், நிலைபெற்றுப் பூரண சந்திரனைப்போல் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்த அசற்சமயமாகிய பிராமண சமயமும், வருணபேதமும் சென்னை லௌகிக சங்கத்தாரால் பலவாற்றுனுங் கண்டிக்கப்பட்டு, வரவர வலியிழந்து, ஒளி மழுங்கி இருண்டு வருகின்றன.

புனருக்தி வாக்கியங்கள்.

24. மநுநூலாசிரியர்கள் சதுர்வருணத்துக்கும் தனித்தனியாக ஏற்படுத்திய தொழில்கள்.

1

பிராமணத் தொழில்கள்.

1.—ஓதல்......... க்ஷத்திரிய வைசியருக்குக் கற்றுக்கொடுத்து, அவர்கள் திரவியத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே தங்கள் பிராமண குருவுக்குச் சிறிது பொருளளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொண்டு, வேதமோதவேண்டும்.

2.—ஓதுவித்தல் க்ஷத்திரிய வைசியரிடத்தினின்று பொருள் பெற்று அவர்களுக்கு வேதம் ஓதுவிக்கவேண்டும்.

3.—வேள்வி அல்லது எக்கியஞ் செய்தல்....... க்ஷத்திரியருக்கு வேள்வி செய்வித்து அவர்கள் திரவியத்தைக் கிரகிப்பதற்காகவே தங்கள் பிராமண குருவுக்குச் சிறிது பொருளளித்து வேள்வி செய்விக்கக் கற்றுக்கொண்டு வேள்வி செய்யவேண்டும்.

4.—வேள்வி, அல்லது எக்கியஞ் செய்வித்தல்... க்ஷத்திரியரிடத்தினின்று பொருள் பெற்று அவர்களுக்கு வேள்வி செய்விக்க வேண்டும்.

5.—தானம் வாங்குதல்......... க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர ரிடத்தினின்று தானம் பெற வேண்டும்.

6.—தானங் கொடுத்தல்......... தம் இனத்தாராகிய பிராமணருக்கே தானங் கொடுக்கவேண்டும்.

இவர்களுக்கு இவ்விட்டமுண்டான க்ஷத்திரிய [illegible] பரியவனாம் இய சூத்திரருக்குரிய தொழில்களைப் [illegible] ஆகையால் குற்றமில்லையாம். [illegible]

தீயை வளர்த்து அதனை ஆராதிப்பது மூவகைப் பாகுபாடுடைத்தா யிருக்கின்றது. அவை எக்கியம், வேள்வி, யாகம் என்பனவாம்.

25. இப்போது க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களில் அநேகர், ருக் முதலிய வேதங்களை

25. இப்போது க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர்களில் அநேகர், ருக் முதலிய வேதங்களையும், யாகாதி கிருத்தியங்களையும் நம்பாமலும், அவற்றிற்காகத் தங்களுக்குப் பொருளளிக்காமலும் இருப்பதைப் பிராமணர்களிற் பெரும்பாலார் கண்டு, தங்கள் வேதங்களையும், வேள்வி செய்தலையும் கைக்கெகிழவிட்டு, கிறிஸ்து வேதத்தால் பொருள் வரவு இருப்பதைக் கண்டு அதனையே அல்லும் பகலும் ஓத ஆரம்பித்தனர்.

2

க்ஷத்திரியத் தொழில்கள்.		
	1.—பிரஜைகளை காத்தல்....	வேதமோதும் அந்தணரை முக்கியமாகக் காக்கவேண்டும்.
	2.—தானங்கொடுத்தல்.......	பிராமணருக்கே முக்கியமாக தானங்கொடுக்க வேண்டும்.
	3.—வேதமோதுதல்.........	பிராமணருக்குத் திரண்ட திரவியமளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொண்டு வேதமோதவேண்டும்.
	4.—வேள்வி அல்லது யாக்கியஞ் செய்தல்......	பிராமணருக்குத் திரண்ட திரவியமளித்து வேள்வி செய்வித்துக் கொள்ளவேண்டும்.
	5.—விபசார முதலியவற்றைச் செய்யாதிருத்தல்.........	பிராமண ஸ்திரீகளை மட்டும் இச்சியாதிருக்க வேண்டும்.

இவர்கள் தங்களுக்கு மேற்குலத்தோராகிய பிராமணருக்குரிய தொழில்களைப் புரியலாகாது. இத்தன்மையால் வைசிய சூத்திரருக்குரிய தொழில்களைப் புரியலாம்.

இவ்விரண்டு தொழில்களையும் க்ஷத்திரியருக்கு ஏற்படுத்தாமற்போனால், இவர்களது திரவியத்தைச் சேகரிக்க ஏதுவின்மையா மென வெண்ணி அவ்விரண்டையும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர்.

3

வைசியத் தொழில்கள்.	1. பசுவைக் காத்தல்.........	பசுவைக் காப்பாற்றி அதன் பாலைப் பிராமணருக்கு விற்று அல்லது தானமாகக் கொடுத்துத் தாங்கள் ஆடு எருமை இவற்றின் பாலை உண்ணவேண்டும்.	இவர்கள் பிராமண க்ஷத்திரியருக் குரிய தொழில்களைப் புரியலாகாது. விருப்ப முண்டானால் சூத்திரருக்குரிய தொழில் களைப் புரியலாம்.
	2.—தானங்கொடுத்தல்......	பிராமணருக்கே தானங் கொடுக்கவேண்டும்.	
	3.—வேதமோதுதல்.........	பிராமணருக்குத் திரவியமளித்து வேதமோதக் கற்றுக்கொண்டு வேதமோதவேண்டும்.	
	4.—வியாபாரஞ்செய்தல்.....	வியாபாரத்தால் கிடைக்கும் நெல், பொன், வெள்ளி, இரத்தினங்களைப் பிராமண க்ஷத்திரியருக்கு விற்கவேண்டும்.	
	5.—வட்டி வாங்குதல்.........	பிராமணர் தவிர மற்ற ஜாதியார்களை நெருக்கி வட்டி பெறவேண்டும்.	
	6.—வேளாண்மை செய்தல்...	பிராமணருக்குச் சம்பத்துக்களனைத்தும் உண்டாகக்கடவதென நினைத்துக்கொண்டு, பூமியைத் திருத்தி எருவிட்டுப் பயிரிடவேண்டும்.	

க்ஷத்திரியரினும் வைசியர் திரவியக் குறைவுள்ளவர்களானால் வெள்ளி செய்வதை இவர்களுக்கு நிவர்த்தித்து வேதமோதுந் தொழிலைமட்டும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர். வேதமோதுந் தொழிலை இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தாமற் போனால் இவர்கள் திரவியங் கொடார்களானதனால் அதைமட்டும் இவர்களுக்கு ஏற்படுத்தினர்.

27. A.R. Ponuswamy Naicker
Bras Merchant Arcot.

சூத்திரத் தொழில்.

அடிமைத்தொழில். இவர்கள் முக்கியமாகப் பிராமணருக்கே அடிமைத் தொழில் செய்யவேண்டும். அடிமைகளும் க்ஷத்திரிய வைசியர்களுக்குஞ் செய்யலாம்.

H. ussein

இவர்கள் பிரம்ம க்ஷத்திரிய வைசியருக்குரிய தொழில்களையும் புரியலாகாது. பிராமணருக்கே அடிமைத்தொழில் செய்யவேண்டியது.

சூத்திரர் வறியரானகால் எத்தொழிலும் அவர்களுக்கு ஏற்படுத்தவில்லை.

சுயநலத்தையே கருதும் பிராமணர், சூத்திரர்களுக்குரிய அற்பத் தொழில்களையும் [illegible] விடின் வறுமையால் வருந்தித் தமக்கும் தம்மாபினருக்கும் வழிவு [illegible] னுங் கருத்தை யுட்கொண்டோராய், [illegible] வைத்தவர் புரியலாமென்றும், [illegible] மற்றை மூவினத்தவர் புரியின் [illegible] தெனவு மேற்படுத்திவிட்டனர்.

அதிகாரம்—4.

தொழிலைப்பற்றி விஷயம்.

1. வேதம் ஓதுபவர்களை வேதியரெனவும், க்ஷாத்திரஞ் சாதிப்பவர்களை க்ஷத்திரியரெனவும், வேளாண்மை வாணிபம் முதலியவற்றைப் புரிவோரை வைசியரெனவும், மற்றைய தொழில்களை இயற்றுவோரைச் சூத்திரரெனவும் இவ்வாறு தொழிலினாலே வருணபேதம் ஏற்பட்டதெனில், இந்நாற்கிரியைகளையும் இயற்றுவோர் மற்றெல்லா தேசங்களிலும் இருக்க, அவ்விடங்களில் வருணபேதம் ஏன் ஏற்படுத்தவில்லை? மேலும் வேதங்களை ஒழுங்குபடுத்தின வலைச்சியின் புத்திரராகிய வியாசரும், இந்திர லோகத்துக்குப் பொதுமகளாகிய ஊர்வசியின் கர்ப்பத்தினின்று உதித்த அருந்ததியென்னும் மாதை மணம்புரிந்த வசிட்ட முனியும், க்ஷத்திரிய குலமன்னருக்குச் சண்டாளச்சி கர்ப்பத்தினின்று உதித்தவராய் தம் தபோபலத்தினால் திரிசங்கு மகாராஜனைத் தூல தேகத்துடனே சொர்க்கத்திற் கனுப்ப அங்ஙனமே அவன் தன் தூல தேகத்துடனே செல்ல, அச்சொர்க்கவாசிகள் மனுஷ லோகத்தினின்று இவ்விடம் வருகின்றவன் யாரெனச் சினந்து அவனைத் தலைகீழாகத் தள்ள, தள்ளுதலும்:— அவன் அபயம் அபயமென ஓலமிட்டுக்கொண்டு அந்தரத்தில் வருவதைக் கோபித்து அனுஷம், கேட்டை, மூலம், பூராடம், உத்திராடம் ஆகிய தேவர்களென்னும் இந்நக்ஷத்திரங்களைப் பிடுங்கித் தென்றிசையில் நாட்டித் திரிசங்கு சொர்க்கமென்னும் நூதன சொர்க்கத்தை யமைத்த விஸ்வாமித்திரரும் தொழிலினால் பிராமணரானதுபோல், சூத்திரருக்குச் சமையல் செய்யும் பிராமண சுயம்பாகிகளும், கள்விற்கும் பிராமணர்களும் சூத்திரர்களாவேண்டுமே. மேலும் பிராமணர் மது மாமிசங்கள் அருந்தாதிருப்பதனால் உயர்த்தப்பட்டார்களெனின், பூர்வகாலத்தில் அநேக பசுக்களைக் கொன்று விற்று ஜீவனஞ்செய்துவந்த பிராமணகுலத்திற் தோன்றி அஜிகர்த்தனென்னும், முனியும், நாயின் மாமிசத்தைப் புசித்த பிராமணராகிய வாமதேவரும், விருதுவென்னும் தச்சனிடத்தில் அ

நேக பசுக்களை விலைக்கு வாங்கியுண்ட பிராமணராகிய பாரத்வாஜ மகா முனியும், சண்டாளன் வீட்டில் செத்துக் கிடந்த நாயின் மாமிசத்தைக் கேட்டு வாங்கிப் புசித்த விஸ்வாமித்திரரும் சூத்திரர்களாக வேண்டுமே.

2. பூர்வ காலத்தி லுண்டுவந் தார்களேயன்றி இக்காலத்திலுண்பதில்லை யெனின், இக்காலத்தில் இங்கிலாந்தினின்று செய்து வரும் மீன் நெய்யையும், மாட்டின் மாமிசத்தால் செய்துவரும் பானங்களையும் உண்ணுகிறார்களே. அன்றியும், மாமிசத்தின் சாரமாகிய பால், தயிர், வெண்ணெய், நெய் முதலியவற்றை உண்பதுமன்றி யாகஞ்செய்து அவ்வம் முதலியவற்றின் உடலையும் உண்டு வருகிறார்களே. பிராமணர் பால் கறந்து கொள்வது ஜீவ வதை யல்லவென்றும், மாமிச போஜனஞ் செய்வது ஜீவ வதை யென்றும். பால் ஊனினத்தைச் சேர்ந்த தல்லவென்றும் சொல்லின், கன்றுக்காகவே சுரக்கும் பாலை, கன்றை வஞ்சித்துக் கறந்து கொள்ளுவதும், தங்கள் சுகத்தையே யன்றி மற்றப்பிராணிகளின் சுகத்தைக் கருதாது வனங்களில் சுயேச்சையாகத் தன்னிஷ்ட ஆகாரத்தை யுண்டு ஓடி உலாவித் திரிந்துவரும் விலங்குகளைப் பிடித்துத் தங்களிஷ்டப்படி உழுக வண்டியிற் பூட்டித், தங்களைச் சுமந்து செல்லும்படி வருத்தி நடத்துவதும் ஜீவ இமிசையல்லாவா? பால் கறந்து கொள்வதற்கும், சுமைகளைச் சுமப்பித்துக் கொள்வதற்கும் பிரதியாக அவற்றிற்கு வேண்டிய ஆகாரத்தை வருந்திச் சம்பாதித்து அளிப்பது, கறந்து கொண்ட பாலுக்கும் பெற்றுக் கொண்ட வருத்தத்திற்கும் அவ்வாகாரம் பிரதி பலனாவதால், அது குற்றமல்லவெனின், அவ்விலங்குகள் தங்கள் பாலையும் வருத்தத்தையும் பெற்றுக் கொண்டு தங்களுக்கு ஆகாரமளிக்கும்படி வேண்டிக் கொள்ள வில்லையே. பேதும், பால் ஊன் இனத்தைச் சேர்ந்ததுமல்ல, தாவர இனத்தைச் சேர்ந்ததுமல்லவெனின், அது பிறகென்ன இனத்திற் சேர்ந்தது? அதனில் ஜீவனில்லையெனின், கோழி முதலியவற்றின் அண்டங்களிலும் ஜீவனில்லையே! ஆகவே அவற்றினையேன் உண்பதில்லை? ஆகையால், அமிர்தம் அவ

றன் ஆகாரத்தினாலேயே அதிகரித்துங் குறைந்துமிருப்பதால், அது மாமிசத்தின் ஓர் கூறெனப்படும், பிராமணரும் மாமிச போஜனர்களென்றும் தெளிவாக விளங்குவதுடன் றிப் பூர்வகாலந் தொடங்கிப் பிராமணர் சோமபானமும் செய்து வருவதாக அவர்கள் வேதாகமங்களினாலேயே தெளிவாவதால், அவ்வகுப்பினரை மட்டும் போஜனத்தினால் உயர்ந்த சாதியாரென விசேஷித்துப் பேசவேண்டியதென்னை?

3. புளிப்பும் நாறுமுள்ள சிறுமாங் கொட்டையை நாட்டி. அது மூன்று நான்கு அடி உயரம் வளர்ந்த பின் அதனை மற்றொரு மரத்துடன் ஒட்டுவதனால், அக்கனியின் நிறம், மணம், பருமன் முழுதும் மாறி வேறுபடுவது போலப் பிராமணர் உதித்த ஐந்தாம் வயது வரையில் சூத்திரராக இருந்து ஆறாம் வயதில் செய்விக்கப்படும் உபநயனத்திற்குப் பின் பிராமணர்களாகிறார்களெனின், ஒட்டு மாங்கனியின் குணங்கள் யாவும் வேறுபட்டிருப்பது போல், சூத்திரருக்கும் உபநயனம் பெற்ற பிராமணருக்கும் புலன் பொறிகளிலும் அகக்கருவி புறக்கருவிகளிலும் ஏதேனும் பேதமிருக்கவேண்டுமே. அதன்றி, ஐந்து வயது வரையில் சூத்திரராக இருக்கும் பிராமணப் பிள்ளைகள் உபநயனத்திற்குப் பின் பிராமணராகிறார்களெனில், ஆறு வயதிற்குட்பட்ட சூத்திரப் பிள்ளைகளையும் உபநயனஞ் செய்து ஏன் பிராமணராக்குவதில்லை? பிராமணச் சிறுவர்களே உபநயனஞ் செய்து பிராமணராக்கப்படுவரெனின், அது ஜாதியபிமானமன்றோ? சூத்திர குலத்தினராக உதித்த ஆண் பாலருக்கு உபநயனஞ்செய்து பிரம்ம குலத்தினராக்குவது போல, பிராமண ஸ்திரீகளுக்கு உபநயனஞ்செய்து பிரம்மகுலத்தினராக்குவதில்லையே. ஆகையால், அவர்கள் சூத்திர குலத்தினராக வேண்டுமே. பிராமண ஸ்திரீகள் உபநயனத்தினாலல்ல; பிரம்ம குலத்தினராகவே உதித்து மாத சூதகமாகுங் காலத்தில் மட்டும் 4-5-நாள் சூத்திர குலத்தினராக மாறி மாத சூதகமான ஐந்தாம் நாள் செய்யும் ஸ்நானத்தினால் சூத்திரத்வம் மாறி மீளவும் பிராமணராகிறார்களெனின், ருதுவதியான நாள் முதல் முப்பது வரு

ஷகாலம் அல்லது 44-50-வருஷ வரைக்கும் விய[illegible] மாய் ஒவ்வொருமாதமும் மாத சூதகங் கண்டு [illegible] யிருக்கும். இம் முப்பது வருஷ காலமும் சகமும் [illegible] போல, சூத்திரத்துவம் பிராமண ஸ்திரீகளை வி[illegible] திருக்கின்றதே. மேலும், பிரம்ம குலத்தினராக [illegible] மண ஸ்திரீகளுக்குப் பாவ சம்பந்தமாகிய [illegible] பற்றின தெவ்வாறு? மாத சூதகமாகிய [illegible] ஸ்திரீகளிடத்தில் அபின்னமாகவே இருக்கிற[illegible] த்தமும் ஈனமும் பொருந்திய மாத சூதகத்தை[illegible] மண ஸ்திரீகளைப் பரிசுத்த தேகத்தையுடைய [illegible] அங்கீகரித்துக் கொள்வதெப்படி? ஆகையால் [illegible] அவர்களைத் தீண்டாமலும் அவர்கள் பாகஞ் செய்யும் போஜனத்தை உண்ணாமலு மல்லவோ இருத்தல் வேண்டும். அவ்வாறின்றிப் பிராமணர், மாதரைத் தங்களுக்கு[illegible] டுத்தி யிருப்பதால், (யாதொரு பொருளின் கூறுகள் [illegible] பொருளின் இலட்சண முடையனவா யிருப்பது [illegible] யக்ஷமாக இருப்பது போல) உபநயத்திற்கு முன் [illegible] ரும், மாதந்தோறும் பிராமண ஸ்திரீகளும், சூத்திரர்களாகவே இருப்பதால், அவர்களையும் சூத்திரர்களென்றே அங்கீகரிக்க வேண்டும். அல்லவெனின், சூத்திரர விருக்கும் பிராமண ஸ்திரீகளுடன் பிரம்ம குலத்தைச் சேர்ந்த பிராமணர் சேர்ந்திருப்ப தெங்ஙனம்? நீரோடு நீர் சேர்வதன்றி நெய் சேராதே.

4. பருத்தி நூலை முப்பிரிவாகத் திரித்துப் பூண்டிருக்கும் பூணூலினால் உயர்த்தப்பட்டார்களெனின், வள்ளுவர், கோமுட்டிகள், வணிகர், கம்மாளர் முதலியவரும் பூண்டிருக்கிறார்களே! ஆகவே, பிராமணருக்கு மட்டும் பூணூலினால் உயர்வு எப்படி உண்டாகும்? பிராமணர் வேதமோதுதலினால் உயர்த்தப்பட்டார்களெனின். இக்காலத்தில் பறையர் முதலிய சர்வ ஜாதியாரிலும் அநேகர் கற்றிருப்பதுமன்றிப் பிரபஸர் மாக்ஸ் முல்லர், சர் உவில்லியம் ஜோன்ஸ் முதலியவரும், சதுர் வேதங்கள் முழுவதையுங் கற்றிருக்கிறார்களே. "பிரம்மக்கியானந்து பிராமண:" என்னும்

வாக்கியத்தின்படி பிரம்மக்கியான முள்ளவர்களாக இரு
க்கும் மற்றைய மூவினத்தவரையும் ஏன் பிராமணரெனவும்,
பிரம்மக்கியான மற்றவர்களா யிருக்கும் பிராமணரைச் சூத்
திரரெனவும், மொழிவதில்லை. ஆகையால், பூலோகத்தி
ள்ள சமஸ்த மாந்தரும் ஏக ஜாதியாராக இருக்க, இத்தே
சத்தவர்கள் மட்டும் தொழிலினால் ஏற்றத் தாழ்வான நால்
வகைச் சாதியாராகக் கடவுளால் வகுக்கப்பட்டார்களெ
னச் சாதிப்பது, தாஷ்டாந்த திருஷ்டாந்த வழுவாய்ச் சமா
ஸப் பட்டதாகலின் அச்சாதனையைக் கொண்டு வருணபேத
முண்டென்று சாதித்தல் கூடாது. ஆகையால், அது சாதனை
வழுவேயாம்.

அதிகாரம்—5.

ஜன்மத்தைப் பற்றிய விஷயம்.

1. பிரம்மாவின் முகத்தினின்று பிராமணரும், புஜத்தி
னின்று க்ஷத்திரியரும், தொடையின்று வைசியரும், பாதத்தி
னின்று சூத்திரரும் உதித்தாரெனின், இந்நால்வகைச் சாதியா
ருக்கும் உட்படாத குறவர், மறவர், இருளர், மலையர் முத
லியோர் பிரம்ம தேகத்தின் எப்பகுதியினின்று உதித்தவர்
கள்? மேலும் மாதரினும் புருஷர் தேகமே பரிசுத்த முடை
யதென்றும், அதனிலும் பிரமாவானவர் அதிக பரிசுத்த
முடையவரென்றும், அதனிலும் அவர் நாபிக்குமே லிருக்
கும் சிரசு மிகவும் பரிசுத்த முடையதென்றும் அத்தகைய
சிரசினின்று பிராமணன் உதித்தமையால் அவன் நியாய
மாகவே உயர்ந்திருக்கிறானெனின் சமஸ்த பிராமணரும்
முறையே பிரம்மாவின் சிரசினின்று உதித்து வராது அப்
பரம்பரையார் பறையர் முதலியவர்களைப் போலவே மானி
டரில் கடையாராகிய மாதரின் அசுத்தமும் ஈனமும் பொரு
ந்திய யோனியினின்று உதித்துவருவது பரிசுத்தமாகுமா? அப்
பின் சுத்தியார், யோனியின்று உதித்து வரினும், ஆதி
பிராமணன் பிரம்மாவின் சிரசினின்று உதித்தமையால் யோ
னிசம்பந்தமான குற்றம் சூரியனைக் கண்ட பனியைப்போல்
அகன்று விடுகிறதெனின், பாவத்தினால் யோனின்று உதி

த்த பறையர் முதலியவர்களைப் போலவே பிராமணரும் அசுத்தமும் ஈனமும் பொருந்திய பகுதியினின்று உதித்து, பசி, தாகம், நோய், காமக் குரோதாதிகள் முதலியவற்றையும், உலக துன்பங்களையு மடைந்து இறுதியில் மரண வேதனைக் குள்ளாகி இறக்க வேண்டியதென்ன?

2. மேலும், ஓர் அத்தி மரத்தின் அடி நடு முடியாகிய பல இடங்களில் கனிக்கும் பல கனிகளுக்குள் ஏதேனும் பேதமுண்டா? இல்லையே. அது போல, மாந்தர் பிரம்ம தேகத்தின் பல இடங்களில் ஜனித்திருப்பினும் ஜாதி பேதம் இல்லாதிருக்க வேண்டுமே. யானை, குதிரை, மாடு, புலி, முதலிய வற்றின் சப்தமும் பிரசும், பாதங்களும் ஒன்றுக் கொன்று பேதப் பட்டிருப்பது போலப் பிராமணருக்கும் மற்றைய ஜாதியாருக்கும் ஏதேனும் பேதாபேதக் குறிகள் காணப்படுகின்றவா? இல்லையே! மேலும், ஓர் ஜாதி மரத்தின் இலை, காய், பூ, பட்டை, ரசம், மண முதலியவை மற்றொரு ஜாதி மரத்திற்குப் பேதப்பட்டிருப்பது போலப் பிராமணருக்கும் சூத்திரருக்கும் என்பு தோல், உதிரம், தசை, நிணம். மலம், புத்தி காமக் குரோதாதிகளில் ஏதேனும் பேதப் பட்டிருக்கின்றனவா? இல்லையே! ஜாதி பேதத்தைக் கடவுளே ஏற்படுத்திப் பிராமணரை உயர்ந்த வருணத்தாராக விதித்தாரெனின், கடவுளின் அபிமான புத்திரர்களாகிய பிராமணரைத் தீ சுடாமலும், சர்பம் கடியாமலும், சூரிய வெப்பம் அவர்கள் மேற்படாமலும், மரணமும் வியாதியும் அவர்களையணுகாமலுமல்லவா இருத்தல் வேண்டும்? அவ்வாறின்றி இவையனைத்தும் மற்றைய ஜாதியாருக்கு அமைந்து நடந்தேறுவது போலவே பிராமணருக்கும் அமைந்து நடந்தேறி வந்தும் அவ் வகுப்பினரை மட்டும் உயர்ந்த ஜாதியாரெனச் சாதிப்ப தெங்ஙனம்? அன்றியும், மாடோடு ஆடும், புலியுடன் பூனையும், பன்றியுடன் குதிரையுஞ் சேருமா? சேர்ந்தாலுஞ் சூலாகுமா? ஆகாதே. ஆகவே, ஜன்மத்தினால் வருண பேதம் தோன்றியதெனின், ஒரு ஜாதி பெண்பாலருடன் மற்றொரு ஜாதி ஆண்பாலார் சேரமலுஞ் சேர்ந்தாலும் கர்ப்பமாகாமலு மல்லவா இருத்தல் வேண்டும்.

3. மேலும் பிராமணராக இருக்கும் வசிஷ்டர் தூர்த்தஸ்திரீயின் வயிற்றினின்றும், விஸ்வாமித்திரர் சண்டாளச்சி கர்ப்பத்தினின்றும் உதித்தார்களே! அஃதென்ன? அன்னையர்கள் எச்சாதியர்களாக விருப்பினும் தந்தையர்கள் மட்டும் பிராமணர்களாக விருப்பின், அவர்களுக்கு உதிக்கும் மைந்தரைப் பிராமணராகவே அங்கீகரிக்க வேண்டுமெனின், பிராமணருக்கு விலைமாதர் கர்ப்பத்தினின்று உதிக்கும் வேசி மக்களை என் பிராமணரெனப்படுவதில்லை? மேலும், தந்தையருடைய குலத்தையே நோக்க வேண்டுமெனின், சில பிராமண விதவை ஸ்திரீகள் சூத்திரர் மீது காதல் கொண்டு, அவர்கள் காம உள்ளத்தைக் கவர்ந்து மைந்தரைப் பெறுகின்றனரே! அம்மைந்தரை என் பிராமணரெனப்படுவதில்லை?

4. மேலும் பிராமணர் மது, உண், அரக்கு, உப்பு, பால் இவற்றை விற்றால் அவர்களது ஜாதி தவறிவிடுமென மனு கூறியுள்ளார். ஒரு ஜாதி விலங்கு கிரியையினால் மற்றொரு ஜாதி விளங்காவதை ஒருவருங் கண்டதுங் கேட்டதுமில்லையே! அது போல், அநேக பிராமணர் அவிழ்தக்கடைகள் வைத்துக்கொண்டு அதில் மாமிசம் பால் முதலியவற்றை விற்றுவருவதால், மநு மொழிவது போல அவர்கள் வேறொரு ஜாதியினராய் இருக்க வேண்டியதுமன்றி, அவர்கள் ஜாதி இழந்தவர்களென்று ஒருவரும் மொழிவதுமில்லையே! ஆகையால், ஜன்மத்தினால் ஏற்பட்ட வருணபேதம் உப்பு முதலியவற்றை விற்பதனால் எவ்வாறு கெடும்? கெடாதே! மாந்தர் பூர்வ கர்மத்தினால் அந்தந்த ஜாதியாராக உதிப்பதெனின், அது அனுபவ பிரத்தியக்ஷ பிரமாணங்களுக்கு மாறுபட்டிருப்பதுமன்றி, கலியுகத்தில் புண்ணிய மிராதென்று இந்து வேதாகமங்கள் முறையிடுவதால், இக்காலத்தில் பிராமணர் இல்லாதிருக்க வேண்டியதுமன்றி இப்பொழுதிருக்கும் பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்பதெங்ஙனம்?

5. அன்றியும், பிராமணர், நற்குணத்தினா லுயத்தப்பட்டார்களெனின், ஒருமைப் பட்டிருந்த இத்தேச பூர்வகுடிகளை ஐக்கிய சம்பந்தத்தினின்று பலவாராகக் கலைத்து ஒருவரை யொருவர்

பகைக்கச் செய்ததும், பிராமண ஸ்திரீகளைமட்டும் [illegible] சிக்கலாகா தெனவும், மற்ற மூவினத்தவரின் மாதரை [illegible] சையோகிக்கலாமெனவும், தங்களுக்கே தானமுங்கொ[illegible] மெனவும், தாங்களே உயர்ந்த ஜாதியாரெனவும், தம்ம[illegible] வாசித்திருப்பவர்களை மிகவும் புகழ்ந்து இதர ஜாதியா[illegible] வாசித்திருப்பவர்கள் எவ்வளவு கலைவல்லவர்களாக [illegible] அவர்களைப் பற்றி மிகு இழிவாக இகழ்வதும், தங்கள் [illegible] பாடுகளில் குற்றங்கள் இலக்ஷக் கணக்காக இருப்பினும், [illegible] மறைத்து இதர சமயக் கோட்பாடுகளிலுள்ள குற்றம் [illegible] இருந்தாலும் அதனைப் பிரம்மாண்டமாக்கிப் பேசுவதும், [illegible] கத்தி லிருக்கும் இதர ஜாதியாரின் நாசத்தையே [illegible] வேண்டிய பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வதும் நற்[illegible] ஆகாதே! நல்லொழுக்கத்தி லுயர்த்தப்பட்டார்க [illegible] பிராமணரில் அநேகர் வேசிமார்க்கராகி அநேக கொடி[illegible] களை யடைந்து வருவதை நாம் தினந்தோறும் பார்த்[illegible] மன்றி, மதுபானஞ் செய்தும், இளம்பிராயமுடைய [illegible] ர்களை வேசையர் பால் விட்டு அவ் விருவரிடத்தும் [illegible] கிரகித்தும் வருவதால் ஒழுக்கத்தினாலும் இவர்களில் அ[illegible] உய ர்ந்த ஜாதியாரென அங்கீகரிப்பது எப்படி?

6. பிராமணர் நிறத்தினால் உயர்த்தப்பட்டார்க ளெனின், அவர்களிலும் சூத்திரர் சிவந்த நிறத்தை யுடைவர்களாக இருப்பது மன்றி, தென்தேச பிராமணர் அனைவரும் இருண்ட நிறத்தை யுடையவர்களாக இருக்கின்றனரே! சூத்திரரைப் போலவே இருண் டிருக்கும் இவர்களை மட்டும் உயர்ந்த ஜாதியாரென அங்கீகரிப்ப தெப்படி? பேசும் வசனங்களினால் உயர்த்தப்பட்டார்களெனின், அவர்கள் தங்கள் தாய் தமக்கை தங்கை தமயன் முதலியவர்களை மரியாதையின்றி வாடி போடி, வாடா போடா வென்று பறையரும் வசனியாத விதமாக வசனிப்பதால் இவ்வாறு வசனிக்கும் இவர் களை எங்ஙனம் ஜாதியி லுயர்ந்தவர்களாக அங்கீகரிப்ப[illegible] சூத்தி ரர் முதலியவர்கள் அசுசியுள்ளவர்க ளென்றும், ஆகையால் அவர்க ளால் தீண்டப்படும் போஜனமும் அசுசிபடுமென்றும் அப்[illegible]சி யானதைப் பிராமணர் உண்ணு திருப்பதனால் உயர்த்தப்பட்டார்க ளெனின், (சுசி என்பது ஸ்தானத்தினா லுண்டாவது) ஸ்நானஞ் செய்வதற்கு முன் பிராமணரும் அசுசியுள்ளவர்களென்றும், அசுசியு ள்ள பிராமணரால் தீண்டப்படுவதும் அசுசிபடு மெனின், ஸ்நா னஞ் செய்திருக்கும் சூத்திரராலும் தீண்டப்படுவது அ[illegible]டாதி ருக்கவேண்டுமே.

7. ஆகவே அவற்றை என் உண்பதில்லை? மேலும், அவர்கள் உண்ணும் போஜனத்தை மற்றெவ் வகுப்பினருக்குங் காண்பியா தன்பதனால் உயர்த்தப்பட்டார்களெனின், அப்போஜன பதார்த்தங்களாகிய அரிசி, கோதுமை, நெய், பால், தயிர், கிழங்கு முதலியவை பறையர் முதலிய கீழ் குலத்தவரிடத்தினின்று பெறுவதுதானே; அவற்றில் தீட்டில்லையா? பாகஞ் செய்த பின் இதர ஜாதியாரால் பார்க்கப்படுமானால் தீட்டாகுமே யன்றி சமைப்பதற்கு முன் அவை தீட்டாவதில்லை யெனின், இதர ஜாதியாரால் பார்க்கப்படும் போஜனத்தில் என்ன வேறுபாடு நவீனமாக உதிக்கும்? எவ்வித மாறுபாடு முண்டாவதில்லை; தீட்டாகிறதெனின், தீட்டென்பதென்ன? அம்மொழிக்குப் பொருளுண்டா? இல்லையேல் பொருளில்லாத அப்பிரயோஜன மொழியை வழங்குவது வீணர்க்குரிய கிரியையல்லவா? ஆகையால் வருணபேதம் பயனற்றவர்களுக்குரிய கொள்கையாம் என்பதில் என்ன ஆக்ஷேபம்?

8. பிராமண சிறுவர்கள் உபநயனத்திற்குப் பின் எப்படி பிராமணர்களாகிறார்களோ அப்படி பிராமண ஸ்திரீகள் தங்கள் கணவரை ஆலிங்கனஞ் செய்துகொண்ட பின் அவர்கள் சூத்திரத்துவம் தங்கள் கணவரது சுக்கிலத்தால் நிவாரமாய் பிராமண ஸ்திரீகளாகிறார்களென்பது அவர்கள் கோட்பாடு. அதுவரையில் அவர்கள் பாகஞ்செய்யும் போஜனத்தைப்பிராமணர் தீண்டார்கள். புருஷருக்கு உபநயனத்தினால் பிராமணத்துவம் வருவதுபோல் ஸ்திரீகளுக்குச் சையோகத்தால் பிராமணத்துவம் வருகின்றதாம். சையோகத்தால் பூர்வ ஜனனம் நிவாரணமாய் நவீன ஜனனம் உண்டாகிறதெனின் பிராமண ஸ்திரீகளில் சிலர் சூத்திர ஜாதியாருடன் சையோகிக்கிறார்களே! உதிக்கும்போதே சூத்திர ஸ்திரீகளாக உதித்து, சையோகத்தால் பிரம்ம குலத்தினராக மாறிய பிராமண ஸ்திரீகள் சூத்திர ஜாதியாருடன் சேர்ந்தபின் மீளவும் சூத்திர ஸ்திரீகளாக வேண்டும் அவ்வாறன்று. முதல் சையோகத்தால் மட்டும் கீழ்குலம் உயர் குலமேயன்றி முதல் சையோகத்திற்கும் பின் செய்யும் புணர்ச்சியினால் குலம் மாறுமெனின்,

மலையாள ஸ்திரீகள் ருதுவதியானவுடன் முதலில் பிராமணருடன் சேர்ந்து, பின்பு தங்கள் சுயஜாதி கணவருடன் சையோகிக்க வேண்டுமென பிராமணர் ஏற்படுத்தி. அவ்வாறே முதலில் தாங்களே சையோகித்து வருகிறார்களே. பிராமண ஸ்திரீகள் சையோகத்தால் பிரம்ம குலத்தினராவது போல மலையாள ஸ்திரீகளும் பிரம்ம குலத்தினராக வேண்டுமே. இதன்றி வைஷ்ணவ பிராமண ஸ்திரீகள் விவாகமாய் ருதுவதியாவதற்கு முன் விதவையாகச் சம்பவித்தால் சக்ராங்கிதம் செய்து கொள்ளின் அவர்கள் சூத்திரத்துவம் விலகி பிராமணத்துவம் வருகிறதென்றும். சைவ பிராமண ஸ்திரீகள் ருதுவதி யாவதற்கு முன் விதவையாகச் சம்பவிப்பின் தலைமயிரைச் சௌளஞ் செய்துகொள்ளின் சூத்திரத்துவம் விலகி பிராமண ஸ்திரீகளாகிறார்களென்பதும் அவர்கள் கோட்பாடு. வைஷ்ணவ பிராமணவிதவை ஸ்திரீகளின் சூத்திரத்துவம் சக்கராங்கிதத்தினால் நீங்குவதெனின், விஷ்ணு கோவில் தேவதாசிகள் அனைவரும், அநேகம் சூத்திரர்களும் சக்கராங்கிதம் செய்துகொள்ளுகிறார்களே! அவர்களேன் பிரம்மகுலத்தினரெனப் படுவதில்லை?

9. விஷ்ணு தேவாலய ரிஷபங்களுக்கும் சக்கராங்கிதம் செய்கிறார்களே. அவ்விருஷபங்கள் சக்கிராங்கிதம் பெற்றவுடன் ஏன் மானிட உருவு அடைவதில்லை? தென்கலை பிராமண ஸ்திரீகள் ருதுவதியாவதற்கு முன் விதவையாகச் சம்பவித்தால் தலைமயிரைச் சௌளஞ் செய்யாமல் மாட்டுசாணம் மூத்திரம் முதலியவற்றால் செய்யும் பஞ்சகவ்விய மென்பதை யுண்ணின், அவர்களது சூத்திரத்துவம் விலகிப் பிராமணத்துவம் வருகிறதெனின், அச்சடங்கு செய்யும் சூத்திரர் முதலிய சமஸ்த ஜாதியாரும் பஞ்சகவ்வியத்தை யுட்கொள்ளுகின்றனரே பஞ்சகவ்வியத்தை உட்கொள்ளும் ஒவ்வொரு சூத்திரர் முதலிய விதவை ஸ்திரீகளும் பிராமண ஸ்திரீகளாக வேண்டுமே. (தென்கலை பிராமண விதவை ஸ்திரீகளின் சூத்திரத்துவத்தைப் போக்கிப் பிராமணத்துவத்தை உண்டாக்குவது மாட்டு சாணமும், மூத்திரமும் போலும்) மேலும், சைவபிராமண விதவை ஸ்திரீகள் தலைமயிரைச் சௌளம் செய்

வதனலேயே சூத்திரத்துவம் விலகிப் பிராமணத்துவம் வருகிறதெனின், அநேக சூத்திர விதவை ஸ்திரீகளும் சௌளம் செய்து கொள்ளுகிறார்களே. மயிரினாலேயே விலகின சூத்திரத்துவம் மயிர் வளரும்போது மீளவும் மயிருடன் வளர்ந்தே வருமே!

10. பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமெனின், துக்கமும், கொடிய நோய்களும், பிரசவவேதனையும் பிராமணருக் கில்லாதிருக்க வேண்டுமே. அவ்வாறின்றி, பாவிகளாகிய பறையரையேபற்றி வருத்தவேண்டிய பாவசம்பந்தமாகிய குஷ்ட முதலிய கொடிய நோய்கள், புண்ணியத்தினால் புண்ணிய ஜனனமெடுத்த பிராமணரையும் பற்றி வருத்துவதால், பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்பதெங்ஙனம்? மேலும், பாவத்தினால் பாவஜனன மெடுத்த பறையரினும் நூறுமடங்கு அதிகமான பிராமண ஸ்திரீகள் அமங்கலிகளாகி தங்கள் இச்சைகளை மனக்களிப்போடு நிறைவேற்றத்தக்க கணவரை இழந்து, தங்கள் உயிர் உள்ள நாளளவும், மனக்கொதிப்பை யடைந்து, தீராத துக்கக்கடலில் முழுகியிருக்கிறார்களே! அம்மாதருடன் அம்மாதரின் பெற்றோரும், சகோதரரும் சகோதரிகளுமாகிய அக்குடும்பத்தாரனைவரும் அந்நிர்ப்பாக்கிய மாதரைக் கண்டு என்று மொழியாத துக்கத்தில் முழுகி இருப்பதால், துக்கக்கடலில் முழுகி இருக்கும் பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்பதெங்ஙனம்?

11. இதன்றி, பிரசவநோ யெனும் கொடிய நோய் கீழ்க்குல மாதரைமட்டும் வருத்தி, உயர்குல மாதராகிய பிராமண ஸ்திரீகளை வருத்தாதிருக்க நாம் காண்கின்றோ மில்லையே! ஆகையால், இவர்களைமட்டும் உயர்ந்த ஜாதியா ரென்பதென்ன? மேலும் பாவத்தினால் சம்பவிக்கும் மலடு, சூத்திரர் முதலிய பாவகுல மாதரில் சம்பவிப்பது போலவே புண்ணியகுல மாதராகிய பிராமண ஸ்திரீகளிலும் சம்பவித்துத் தங்கள் வமிசம் தங்களோடு அஸ்தமித்துப் போவதை எண்ணி துக்கித்து பூலோக பிரயாணத்தை மனக்கொதிப்புடன் கழித்து, மலடிகளாக விருக்கும், பிராமண ஜனனம் புண்ணிய ஜனனமென்பதெங்ஙனம்? சூத்திர ஜாதியார் தங்கள் பிள்ளை

களின் மரணத்தைக் காண்பது போலவே, பிர[illegible] மான புத்திரராகிய பிராமணரும். தாங்கள் [illegible] தங்கள் அருமையான மக்களை மசானத்திற்கு [illegible] முறையோவென்று அலறி துக்கிக்கும்படி [illegible] அவர்களை மட்டும் பிரம்மாவின் அபிமான புத்[illegible] ன்ன? மேலும், இந்த சமயக் கொள்கையின் [illegible] யக் கொள்கையைக் கைப்பற்றின பிராமணன் [illegible] னையன்றி ஜாதிபேதியாக வில்லையே! ஆகையால் [illegible] பிராமணனென்று கூறுது, இழிகுலத்தவனென்[illegible] இழந்தவனென்றுங் கூறவேண்டியதென்ன? [illegible] மணர் முதலிய நால்வகை வருணத்தவரும் [illegible] வகைக்கு ஒவ்வொருவரே பிரம்மாவினால் சமை[illegible] ரென இந்து சமய நூல்கள் கூறுகின்றமையால் [illegible] கைச் சாதியாரும் எவ்வளவு அபிவிருத்தியாயி[illegible] தியாருக்கு மற்றொரு ஜாதியார் எக்காலத்திலும், [illegible] னும் ஏற்றத் தாழ்வின்றி, சமனெண்ணிக்கையி[illegible] இருத்தல்வேண்டும் அவ்வாறின்றி 1881-ம் [illegible] மதிப்பில் சூத்திரர்கள் பிராமணரினும் அதிகமா[illegible] ருர்களே! உலக சிருஷ்டிகரான பிரம்மாவின் அபிமான புத்தி ரரும் ஜேஷ்ட புத்திரருமாகிய பிராமணர் மற்ற[illegible] னும் சமனெண்ணிக்கையினராக இராது குறை[illegible] ற்குக் காரணமென்ன?

12. அன்றியும் பிராமணர் அனைவரும் ஆதியி[illegible] வின் சிரசினின்று உதித்த ஒரே மனிதனின் பாரம்ப[illegible] று தோன்றிய ஒரே குடும்பத்தாரெனின், அவ்வகுப்பினர் அனைவரும் ஏகோபித்து சமரசப்பட்டல்லவோ இருத்தல் வேண்டும்? அவ்வாறின்றி விந்தியமலைக்கு வடக்கில் [illegible]வர்கள் [illegible]காரகிய பிராமணரெனவும். விந்தியமலைக்குத் [illegible]ருப் பவர்கள் திராவிட பிராமணரெனவும் பிரிந்து, இவ்வ[illegible] பினரில் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் அவ்வை[illegible] ராகவும், அவ்வைந்தில் ஒவ்வொரு வகுப்பினரும் [illegible] உட்பிரிவினராகவும் பிரிந்து ஒரு வகுப்பினர் ம[illegible] வகு ப்பினர் மனையில் போஜனஞ் செய்யாதும், [illegible]

[illegible] கொள்வனை கொடுப்பனை செய்யாதும் ஒருவரை யொரு [illegible] தின்றமையால், பிரம்மதேகத்தின் பல இடங்களில் [illegible] இட பேதத்தினுல் வருணபேதம் தோன்றிய தென் [illegible] முழுவான கோட்பாடென்று தெளிவாக விளங்குகின் [illegible] வருணபேதமென்னுங் கொடிய காய் நீண்டது உங்கள் [illegible] செய்கைகளைக் காட்டி நொறுக்குவதற்கே யன்றி, [illegible] வழிகாட்டவல்ல. வருணபேதத் தீங்கால் விளை [illegible] மைகளை உங்களைச்சூழ நான்கு திக்கும் தேசாதியந்தம் [illegible] வரும் க்ஷீணதசையினுலும், செல்வ அழிவினு [illegible] பூர்வமாய்க் காணலாம். ஆகையால் உங் [illegible] வருக்கும் சமுதாய க்ஷேமம் தடையறப் பெருகும் [illegible] உங்கள் சார்மர்த்தியத்திற்கும் திறமைக்குந் தக்க [illegible] கோட்பாடுகள் ஏதேதுண்டோ அதையெல் [illegible] முக்கியமான கால்வாய்களை வெட்டி [illegible]

அதிகாரம்-6

ஆசாரம் அல்லது தீட்டு இன்னதென்பது.

1. சூத்திரர் தீண்டின குளத்து ஜலத்தை ஒருங்கே இறைத்து அதில் ஜனிக்கும் ஊற்றுநீரை எடுத்துப் பானஞ்செய்வது மிகு வருத்தமானதனுல் அது தீட்டல்லவெனவும், [illegible] வைத்த கடத்தின் ஜலத்தை அச்சூத்திரர் தீண்டின் அதைக் கொட்டிவிட்டு மீண்டும் சுலபத்தில் முகந்துக்கொள்ளக் கூடுமாதலால், அதைமாத்திரந் தீட்டெனவும் பிராமணர் [illegible] றனர். ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

2. பிரம்மாவின் முகத்தினின்று உதித்த பிராமணர் தாம் கருதிய இடத்திற்குச் செல்ல இருப்புப்பாதை முதலிய ஸ்தானங்களில் சீட்டு (டிக்கெட்டு) வாங்குங் காலையில் அங்ஙனமே செல்லக் கருதிவந்திருக்கும் பறையர், சக்கிலியர் முதலிய ஏனைய வருணத்தவருடன் ஒன்று சேர்ந்து உட்கார்ந்தும், ஒருவரை யொருவர் நெருக்க நெருங்குண்டு ஒருவர்மீதொருவர் விழுந்தும், ஒருவரது சுவாசத்தை மற்றொருவர் [illegible] க்கிரணித்தும் சிரமத்துடன் விரைந்து டிக்கெட்டு

வாங்கி வண்டியின்மீ தட்கார்ந்தபின் அப்பிராமணர் தம் பக்கம் உட்கார்ந்துள்ள அப்பறையராதி வருணத்தவரை நோக்கி "அடா ஈனஜாதிப்பயலே விழாதேயடா! தொடாதேயடா" எனத் தமது ஜாதியினை மேம்படுத்திக்கொள்வதை நாம் பன்முறையும் பார்த்து வருகிறோமே. ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

3 பிராமணரில் பெரும்பான்மையோர் தாம் ஸ்நானஞ் செய்தபின் அங்ஙனம் ஸ்நானஞ் செய்யாதிருக்கும் தம்மின த்தவரையே தீண்டலாகா தெனவும், ஒருகால் தீண்டின் மீண்டும் ஸ்நானஞ்செய்ய வேண்டுமெனவும், அவ்வண்ணஞ் செய்யாவிடின் தீட்டெனவும் ஏற்படுத்தி ஒழுகுமவர்களே எவர்களினும் இழிந்தோராகிய விலைமாதர் மனைகளுக்குச் சென்று ஸ்நானஞ் செய்யாது அங்கு போஜனம் அருந்துவதும். அக்கீழ்மக்களுடன் சுகித்திருத்தலும் தீட்டல்லவென எண்ணுகின்றனர். ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

4. வண்ணான் வஸ்திரங்களைச் சலவை செய்து கஞ்சிட்டுத் தமது மனைகளுக்குக் கொண்டுவந்தபின் அவ்வண்ணானே மீண்டும் அவற்றைத் தீண்டுவனேல் தீட்டாகிறதாம். ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

5. துரைத்தன வைத்திய சாலைகளில் பறையரினுங் கடையரெனப் பகரும் தோட்டிகள் கொண்டுவந்த ஜலத்தில் மிசிரித்துப் பண்படுத்திக் கொடுக்கும் ஔஷதத்தைப் பானஞ்செய்வது அநாசாரமல்லவாம். அவன் கையால் சுத்த ஜலம் வாங்குவது மாத்திரம் அநாசாரமாம். ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

6. பாகஞ்செய்யும் மட்பாத்திரங்கள் மிகவும் அற்பக்கிரய முடைமையினால் சூத்திரர் பார்ப்பதனாலேயே அவை தீட்டாயினவென மதித்து அம்மட்பாத்திரங்களைத் தகர்த்துவிடவேண்டுமாம் அம்மட் பாத்திரங்களினும் விலை மிகுந்த செப்பு பித்தளை பாத்திரங்களோ அச்சூத்திரர் தீண்டத் தீட்டாயினும் அவற்றை மாத்திரம் தகர்க்காது புளி சாம்பராதி

வஸ்துக்களால் தேய்த்து அலம்புவதே போதுமானதாம். அவ்விலையினும் மிகுந்த வெள்ளி பாத்திரங்கள் சூத்திரரால் தீண்டப்படினும் புளி சம்பாதிகளால் தேய்க்கின் தேய்ந்து நஷ்டமாகு மெனக் கருதி சுத்த ஜலத்தினால் சுத்தி செய்தலே போதுமான தெனவும். அதனினும் விலையுயர்ந்த பொன் இரத்தினாபரணங்கள் ஜலம்படுமாயின் அவற்றின் மெருகு போய்விடுமென எண்ணி அவற்றிற்குத் தீட்டே இல்லை எனவும், வீதிகளிலும், வர்த்தக சாலைகளிலும், உத்தியோக சாலைகளிலும் ஜலம் தேடி சுத்தஞ் செய்து வாங்க வேலாததாக இருக்கும் ரூபாய் அணா பைசாக்களும், ஜலம்பட்ட அக்ஷணமே பயன்படாதழிந்து போகும், (மட்பாத்திரங்களினும் அற்பக் கிரயமுடைய) காகிதத்தினால் அமைந்துள்ள நோட்டுகளுக்கும் தீட்டே இல்லையாம் ஆசாரம் அல்லது தீட்டென்பது இதுதான்.

7. இங்கிலாந்தினின்று செய்துவரும் மீன் நெய்யையும் பர்ரோஸ். பிரான்ஸ் முதலியவர்கள் மாட்டின் மாமிசத்தால் செய்து அனுப்பும் பானங்களையும்; கோழி முட்டையைச் சேர்த்து செய்தனுப்பும் தின்பண்டங்களையும் பிராந்தி முதலிய இலாகிரி வஸ்துக்களையும் கொஞ்சமேனும் நெஞ்சு அஞ்சாது அருந்தும் இவர்கள் இத்தேசத்தில் கொல்லா விரதத்தை நிலைநாட்டியவர்களெனத் தம்மைத்தாமே புகழ்ந்துகொண்டு தம்மை நன்கு மதிக்கும்படிச் செய்துகொள்பவரது தீய ஒழுக்கத்தைப் பாருங்கள்! இவ்வகுப்பினரைப் பின்பற்ற உங்கள் உள்ளம் உடன்பட்ட தெப்படி?

8. ஒரு ஜாதி ஸ்திரீயுடன் மற்றொருஜாதி புருஷன் சேரின் அவ்விரு பாலாருக்கும் உதித்த மக்கள் சூத்திரரினுங் கடையான சங்கரஜாதியினராவ ரெனவும், அச்சங்கரஜாதி மரபினரில் உதிக்கும் பெண் சந்ததியார்களும், சூத்திரஸ்திரீகளும் ஏழு தலைமுறை பரியந்தம் பிராமணருடன் சையோகிக்கச் சையோகிக்க (பொன்னைப் புடம் போடப் போட அதன் மாற்று உயர்வதுபோல) அவர்களது இழிவு நிவாரணமாய் பிராமணராகின்றன ரெனவும் கூறும் தீச்செய்கையுடைய இப் பிராமணரைப் பின்பற்றி யொழுக உங்களுக்கு

மனம் இணங்குவதெவ்வாறு?

9. துரைத்தனத்தார் நம்மிடம் நிலவரி, ...
என்று வாங்குவதுபோல, பிராமணர் நம்மிட...
வரி, சோபனவரி, சீமந்தவரி, புண்ணியவசன ...
சனித்தவரி, நாமகரணவரி, வித்தியாப்பியாசவரி,
கருமாந்தவரி, அமாவாசைதர்ப்பண மென்னும் ...
வரி, ஸ்ரார்த்தமென்னும் வருடாந்த வரிகளு...
வரி, தைமாதவரி, ஆடிமாதவரி, புதுவருடவரி,
நவராத்திரி பூசைவரி, விநாயக சதுர்த்திவரி, ...
வரி, ஆலயங்களில் விக்கிரகங்களின் அபிஷேகவரி,
வரி, ஆராதனைவரி, விக்கிரகங்களை அலங்கரித்த ...
ரும் புஜங்களில் சுமந்து திரிந்து வாங்கும்வரி,
சோபனவரி என்றிப்படி அளவிறந்த வரிகளையும் ...
ன்றனரே! துரைத்தனத்தார் நம்மிடம் வாங்கும் ...
க்குப் பிரதியாகக் கல்விச்சாலைகள், நியாயஸ்தல...
திய சாலைகள் முதலியவற்றை ஏற்படுத்தி ...
மாந்தருக்குத் தீங்குசெய்யும் சர்ப்பம், புலி, க...
துஷ்ட பிராணிகளைச் சங்கரித்தும், அடர்ந்த வ...
த்தும், நவீன ஆரண்யங்களைப் புதுப்பித்தும், கு...
வெட்டி ஜலமில்லாத விடங்களில் ஜலங்கொண்டு ...
டும் அனந்த நன்மைகளைச் செய்து வருகின்றனரே ...
ணர் நம்மிடத்தில் பெற்றுக்கொள்ளும் எண்ணிறந்த வரிகளு...
க்குப் பிரதியாக ஏதேனும் ஒரு நன்மையாவது செய்...
ன்றனரா? இல்லையே! நமது செல்வத்தை இவ்வா...
நமக்கு இடறையே சதாகாலமும் விளைத்துவரு...
ரால் யாதொரு குறையும் நேராதென்று அச்ச...
தீர்களே! இஃதென்ன ஆச்சரியத்திலும் ஆச்சரிய...
சூதும், கெடுமதியும் நிறைந்துள்ள இவ்வகுப்பி...
பந்தனைக் குட்பட்டு அழியாதிருக்க முயலுங்கள்
கள்.

10. பிராமணர் மன்னர்களை யடுத்து எவ்...
கள் பொருளைக் கிரகித்தனரோ அவ்வாற்ற...
ன்களையு மடுத்து அவர்களது மனம் எவ்வெவ...

[illegible] இவ்வற்றிற்குத் தக்க சமயோசிதமான யுக்தி சொ [illegible] இவ்வற்றை நடப்பித்துத் தம்மிடத்து மிக்க அன் [illegible] சூத்திரகுல மாயினரை விருத்தி செய்விப்பவர் [illegible] கடித்து அவர்களது பொருளைக் கிரகித்து அக்கு [illegible] திராவகையை நிலைநாட்டி வருகின்றனர். [illegible] வான் மனையும் அவர்களன்றி பிராது மாதர் தங் [illegible] ஏதேது மொழியினும் அவ்வனைத்தையும் [illegible] அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவது அவர்களது இயற்கை. அதுபோல நீங்கள் பிராமணர் மிடற்றினின்று உதிக்கும் சித் [illegible] அவல மொழியெனக் கருதாது அபயவாக் கெனக் கருதி இருக்கிறீர்களே; இதென்ன விபரீதம்!

11. பூலோகத்திலே வியாபகமா யிருக்கும் எந்தெந்த [illegible] இயற்கைக்குணம் எதெதுவோ அது எப்போதும் மாறாது வமிச பரம்பரையாக வருவதைப் பிரத்தியக்ஷமாகப் [illegible] வருகிறோம். ஆதியில் ஆங்கிலேயர் இத்தேசத்திற்கு வியாபார விஷயமாக வந்தவர்கள். வந்த விடத்தில் அரசாளு [illegible] சம்பவித்து சக்ரவர்த்தி பதவிக்கு வந்தும், அவர்கள் இயற்கைக் குணமாகிய வியாபாரத்தொழிலைக் கைவிடாமல் [illegible] வரையில் உப்பு சாராயம் முதலியவற்றை விற்று வரு கின்றனர். மகம்மதியர் தங்கள் துன்மார்க்கத்தின் வெறியி னால் பூர்வ காலத்தில் இக் கீழ்க்கண்டத்தின்மீது வந்தார்கள். வந்த விடத்தில் அரசாளும்படி சம்பவித்திருந்த காலத்திலும், அவ்வரசாக்ஷி கைவிட்டுப் போயிருக்கும் இக்காலத்திலும் அவர்களது இயற்கைக் குணமாகிய துன்மார்க்கம் நாளது வரையில் போகாமலே இருக்கிறது. அவ்வாறே பிராமணர் தங்கள் தேசத்திலுண்டான பஞ்சத்தால் அன்ன வஸ்திராதி களுக்கு வருவழியின்றி யாசக மெடுத்துய்ய இப்பரியாய தேசத்திற்கு வந்தவர்களானதால், அவர்கள் எண்ணிவந்த பூர்வோத்கம் நெடுங்காலமாகியும் அது இடையறாது நாளது வரையில் வமிச பரம்பரையாக வருகின்றது. எத்தொழிலிலும் பிச்சை யெடுப்பது மிக இழிதொழிலாகும் ஆகையால் நகர் [illegible] தோறுமுள்ள வாசற்படிகள் மீதேறி "பவதீபிக்ஷாந் தேவி" எனப் பிச்சையெடுக்கும் இவ்விழிந்தோபது கிரியை

கள் அனைத்தும் இழிந்ததாக இருப்பதன்றி சிறப்படைந்திருப்பதற்குக் காரணமில்லையே. ஆகையால், இவர்களைப் பின்பற்றுவதிலும் வேறென்ன இழிவிருக்கின்றது?

12. சில பிராமணர் கருமாந்திரம் கலியாணம் முதலியவை நடக்கும் மனைகளில் ஈனமான மின்றி, நுழைந்து காக்கையைப்போல் கத்தி, தக்ஷிணைகள் வாங்கியும்; சில பிராமணர் துரைத்தன உத்தியோக பதவியில் அமர்ந்து பெற்றுக் கொள்ளும் சம்பளத்தோடு திருப்தியடைந்திராது அடங்காப் பொருள் வாஞ்சையால் தூர்வழியில் பொருள்சம்பாதித்தும், பட்டினியால் வருந்தி உத்தியோக பதவியில் சேரவரும் சூத்திரர் முதலிய மற்றை ஜயாதியாரைச் சீறிச் சினந்து உத்தியோகத்தில் சேர்க்காமலும், தப்பித்தவறி சேர்ந்துள்ள சூத்திரரைக் கெடு நினைவால் மேலதிகாரிகளிடம் அடிக்கடி கோள் கூறி அவரை யவ்வுத்தியோகத்தினின்று எடுபட்டு போகும்படிச் செய்தும், தமது மனைக்கு மிக்க பசியுடன் வரும் சூத்திர யாசகருக்கு ஜயமிடக்கூடாதென்று மனு கூறியுள்ளாரென மொழிந்து சிறிதும் இரக்கமின்றித் துரத்தியும், அன்ன சத்திரம் வைத்திருப்பவர்கள் தமது சுய குலத்தவரிடத்தும், சூத்திரரிடத்தும் ஒரேவித போஜன கிரயம் பெற்றுத் தம்மினத்தவருக்கு மட்டும் உயர்ந்தவகை போஜனமும், மற்றைய ஜாதியாருக்குத் தாழ்ந்தவகை போஜனமும், பரிமாறி வருவதையும் நீங்களனைவருங் கண்டுங் கேட்டுமிருந்தும் இத்தகையோருக்கு நீங்கள் வருந்தித்தேடிய பொருளைத் தீர்க்காலோசனையின்றி வாரி இறைக்கின்றீர்களே? இதென்ன அறிவின்மை!

13 எனது நண்பர்களே! பிராமணர் எவ்விடத்திலேனும் மற்ற ஜாதியாருக்கும் பயன்படும்படி சத்திரம் தேவாலயம் வித்தியாசாலை முதலியவற்றுள் ஏதேனும் ஒன்றைத் தருமத்திற்கு ஏற்படுத்தி யிருக்கின்றனரா? இல்லையே! இத்தகை தருமகுணஞ் சிறிது மில்லாத வஞ்சக மரபினர் மற்றய ஜாதியார்களால் மேற் கூறியசத்திர முதலியவற்றைச் செய்வித்து மற்றெவ் வருணத்தவருக்கும் பயன்பட வொட்டாது தம்மவருக்கே பயன்படச் செய்வித்தும் வருவதை நீங்கள்

அனைவரும் அறிந்ததில்லையா? இதினும் உங்களுக்குக் கெடுதி இன்னும் என்னவேண்டும்?

14. அறிவிற் சிறந்தவர்களே! நீங்கள் பிராமணரினும் தாழ்ந்தவர்களல்லவென்பதற்கும் அவர்கள் பந்தித்த பந்தனையினின்று விலகினவர்களென்பதற்கும் அறிகுறியாக உங்கள் முகத்தில் அவர்கள் பதிவித்த சமய சின்னங்களாகிய சைவத்திற்குரிய வெண்குறியையும், வைஷ்ணவத்திற் குரிய செங்குறியையும், உங்கள் பெயர்களினிறுதியில் அவர்கள் அமைத்த ஜாதி வேற்றுமைகளைக் குறிப்பிக்கும் முதலியார் நாயுடு முதலிய தொடர்மொழிகளையும் நீங்கள் முதன்மையாக ஒழிக்கவேண்டும். அவ்விரண்டும் உங்களைவிட்டு விலகாது பற்றிக் கொண்டிருக்குமளவும், நீங்கள் ஏதேது மொழியினும், வாசிப்பினும் அவ்வனைத்தும் பயன்படாமல் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களென்றே அங்கீகரிக்கப்படுவீர்கள். ஆகையால், உங்களை நீங்களே இழிவுபடுத்திக் கொள்ளாவண்ணம் அவர்களது சமயபேத வருணபேதங்களை விவேகத் தீயினால் சுட்டெரித்து இளஞ் சிங்கத்தைப்போல் ஜயமடையுங்கள்.

15. பிரியமானவர்களே! இன்னும் இரண்டோரு வாக்கியத்திற் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:—நமது பெயர்களின் இறுதியில் தொடர்மொழியாக வரும் முதலியார் நாயுடு முதலியமொழிகள் ஆங்கிலேயர் பெயர்களின் முதலில் தொடர்மொழியாகவரும் "மிஸ்டர்" எனும் மரியாதையைக் குறிப்பிக்கும் மொழியைப் போன்றதல்ல. பிராமணர்களது பெயர்களின் இறுதியில் தொடர்மொழிகளாக வரும் ஐயர், ஐயங்கார் முதலிய மொழிகளே அத்தகைய மேன்மையைக் குறிப்பிக்கும் மொழிகளாம். ஆனால் முதலியார் நாயுடு முதலிய மொழிகளோ வெனின், கீழ்மக்களென்றும் பிராமணர்களுக்கு அடிமைகளென்றும் பொருள்படும் மொழிகளாம். மனுவின் காலத்திற்குமுன் இவ்வித மொழிகளிருந்ததேயில்லை. அப்பூர்வ காலத்திலிருந்த சுசாதன், இராமன், கிருஷ்ணன், திருச்சங்கு, அர்ச்சுணன், தருமன் என்னும் பெயர்களுடன் மேலைய தொடர்மொழிகள் வருவதில்லையே!

ஆகையால் இத்தகைய இழிமொழிகள் உங்[illegible]
ம்படி விவேக சாஸ்திரங்களால் அவற்றைச்[illegible]

16. எனது ஜநன தேசத்தவர்களே! பிராம[illegible]
ய, வைசியர்கள் மட்டும் கலியாணம் கருமாந்[illegible]
முதலியவற்றை ஆரியரால் செய்வித்துக் கொள்[illegible]
மெனவும், சூத்திரர்கள் அவ்வாறு செய்வித்துக் [illegible]
கூடாதெனவும், ஒருகால் செய்வித்துக் கொள்வா[illegible]
த்தகைய சூத்திரருக்கும் அவற்றை இயற்றுவி[illegible]
தணருக்கும் சம்பவிக்கும் பாவம் அவர்களைப்பற்[illegible]
டிருக்குமெனவும், பொருள் வாஞ்சையாலே பிராமண[illegible]
வற்றை இயற்றிடினும் அதற்குரிய மந்திரங்களை [illegible]
உச்சரியாது சாமக்கிரியாதி தக்ஷிணைகளை மட்டும் [illegible]
கொள்ளலாமெனவும், வேதசாஸ்திரங்கள் முறை[illegible]
க மனு கூறியுள்ளார். இவ்வாறிருக்க அந்தந்த [illegible]
க்குரிய மந்திரங்களை முறையே பகராது புரியும் [illegible]
னைத்தும் பயனற்றவை யெனக் கூறுமவர்களே [illegible]
னவென அபுத்தவார்த்தைகளைப் புகட்டிச் செய்விக்கும் அ
க்கிரியைகளின் மீது சிறிதேனும் மனதைச் செ[illegible]
தற்குரிய மந்திரங்களை மொழியாது சூத்திரரின் [illegible]
யை அறிந்து, ஏதேதோ வாயில்வந்ததை மொழி[illegible]
வஞ்சகப்பொறியில் அகப்படுத்தித் தங்கள் பாதப[illegible]
துக் கொள்வதை, வெற்றிபெற்ற வேந்தர்கள் த[illegible]
பராக்கிரமத்தைக் குறிப்பிக்க ஜெயபேரிகை அடிப்[illegible] எ
க்காளம் ஊதுவிப்பதுபோல. இப்பிராமணர் உங்[illegible]
ண்டே மேளவாத்தியங்களாகிய ஜெயபேரிகைக[illegible]
பித்து உங்கள் பேதமையைப் பிரசித்தப் படுத்து[illegible]

17. ஐயோ! இவர்கள் வாக்கை அஞ்சாப் பட்[illegible]
கருதி அடங்கி ஒடுங்கி, நடுங்கி, பிராமணவாக்கு[illegible]
வாக்கில்லையென எண்ணி இருக்கின்றீர்களே! [illegible]
விபரீதம்! ஆகையால் பிராமணர் ஏற்படுத்திய [illegible]
களுக்குப் பிரதிகூலமாயிருப்பவை ஏதேதாயிருப்[illegible]
வற்றை உங்கள் சாமர்த்தியத்திற்கும் திறமைக்[illegible]
நிவர்த்திக்குத் தொழிலில் சுதந்தர முடையவர்க[illegible]

[illegible] அச்சூத்திரத்திற்கு அஸ்திவாரம் போன்மையும் பெருந்தகைமையுமே. இச்சூத்திரம் உள்ளதென்று [illegible] பல அறிவுடையோரால் ஒரு முறையல்ல, அடுத்தடுத்துப் பலமுறை வாக்குறுதி பிறந்திருக்கின்றது.

18. [illegible]த்தனவைத்திய கல்விச்சாலையில் கற்றுத் தேர்ந்த பிராமண வைத்தியர்கள் சூத்திரரைத் தீண்டுகிற பிராமணர் கெட்டாவர்களென மனுகூறிய வாக்கியங்களை இலக்ஷியஞ் செய்யாது, பெரு ஆவலுக்குட்பட்டுப் பொருளைநாடி, மூலபௌத்திரங்களில் வருந்தும் (சண்டாளர்களெனப் பிராமணர் கூறும்) பறையர்களின் வியாதிகளையுங் குணப்படுத்தப் பரிசோதித்து வைத்தியஞ் செய்து வருகின்றனரே! [illegible]டும் யாதொரு பயனுமின்றி உங்களையே இழிவுபடுத்தியிருக்கும் அம்மநு நூலைக் கடைப்பிடியாகக் கொண்டு அப்பிராமணரைப் பின்பற்றி யொழுகுகிறீர்களே! அந்நூலால் நீங்களடைந்த பயன் தான் என்னையோ! அவர்கள் எப்படிப் பொருளை நாடிப் பறையரென்றும் சூத்திரர்களென்றும் பகுத்துப் பாராது தீண்டி வருகின்றனரோ அவ்வாறே நீங்களும் உங்கள் கஷ்டார்ஜிதத்தைப் பயனற்ற விஷயங்களில் அழிக்காமலும், அவர்களால் உங்களை இழிவுபடுத்திக்கொள்ளாமலும் மேம்பாட்டுடன் வாழக்கடவீர்கள்.

19. பிராமண விசுவாசகர்களே! மனுகூறுவதைக் கேளுங்கள்! மனுநூல் ஸ்திரீ சங்கிரகணம் 413-வது சுலோகம். "பிராமணன் சம்பளங் கொடுத்தேனுங் கொடாமலேனுஞ் சூத்திரனிடத்தில் வேலைவாங்கலாம். ஏனெனின், அவன் பிராமணனது வேலைக்காகவே பிரம்மாவினால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறான்." 414 "சூத்திரன் எஜமானனால் வேலையினின்றும் விடப்பட்டிருந்தாலும், அந்தவேலையானது அவனை விடமாட்டாது. இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் உபயோகமாக அவனுடைய பிறக்க அந்தவேலையை இவனே செய்து தீரவேண்டும். ஆதலால், அவன் மறுமையில் செய்ய வேண்டிய வேலையுடன், இம்மையின் வேலையையும் சுமக்காதிருக்க இறக்குமளவும பிராமணனுக்கு உழைக்கக்கடவன்." சூத்திரனுபச் சருமம். 99-"சூத்திரன் பிராமணனுக்குப் பணிவிடை

செய்வதனால் தன் மனையாள் மைந்தர் முதலானவர்களின் பசியைத் தீர்க்கக் கூடாவிடில் அவர்கள் பலகார முதலியவற்றைச் செய்து விற்றுப் பிழைக்கலாம். அல்லது, கூலி வேலைசெய்து பிழைக்கலாம்.'' 374"சூத்திரன் பிராமண விதவை ஸ்திரீகளைப் புணர்ந்தால் அச்சூத்திரனின் பீஜம் சிசினம் இவைகளை அடியோடறுக்க வேண்டியது. புருஷனது சுவாதீனத்திலிருக்கும் பிராமண ஸ்திரீயைச் சூத்திரன் புணர்ந்தால் அவனது தேகமுழுமையும் வெட்டி அவனுடைய எல்லாப்பொருளையும் கவரவேண்டியது.'' 380 "பிராமணன் எத்தகைய பாவஞ் செய்யினும் அவனைக் கொல்லாமல் காயமின்றி அவன் பொருளுடன் அவனது ஊரைவிட்டப் புறப்படுத்த வேண்டியது. ஏனெனின், பிரம்மஹத்தியைவிட அதிகமான பாவம் உலகத்தில் கிடையாது. ஆதலால், பிராமணனைக் கொல்லவேண்டுமென அரசன் மனதினால் நினைக்கவே கூடாது.'' எனக்கூறயுள்ளார். இத்தகைய துன்மார்க்க நூல்களை எழுதிவைத்துக் கொண்டு நடத்தும் இச்சந்ததியாரைப் பின்பற்றியொழுக உங்கள் மனந் துணிந்தது பரிதாபம்! பரிதாபம்!!

20. பிரியமானவர்களே! பிராமணர் தங்களதிகாரஞ் செல்லுவது இப் பூ மண்டலத்தில் மட்டுமல்ல; இப் பூ மண்டலத்திற்குச் சம்பந்தப்படாத ஆகாய வீதியிலுள்ள நக்ஷத்திரங்களின் மீதும் இறந்தவர்களின் ஜீவான்மாக்களின் மீதும் செல்வதாக மிகு மேம்பாட்டுடன் மொழிந்து கொள்ளுகின்றனர். எவ்வாறெனின், பிராமணர் இத்தேகத்துடனே இப்பூமியினின்று விண்ணுலகத்திற்குச் சென்றார்களெனவும், அங்குச் சென்றவர்களும் இப்பூமியில் இறந்த பிராமணர்களின் ஜீவான்மாக்களும் நக்ஷத்திர மண்டலத்தில் சுடரொளி தேகத்தைப்பெற்று நக்ஷத்திரங்களாக வாசஞ் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களெனவும், இப்பூமியின் மீதுள்ள பிராமணர்களின் அதிகாரமும், வேண்டுதலும் ஆகாய வீதியிலுள்ள பிராமணர்களாகிய அந்நக்ஷத்திரங்களின் மீது செல்லுவது மட்டுமல்ல, மேகமண்டலத்தின் மீதும் செலுத்தி மழை பெய்விக்கத் தங்களுக்கு வல்லமை இருக்கி

றதெனவு மொழிகின்றனர். இதன்றி, இறந்தவர்களின் ஆன்மாக்கள் மிகு பசியுடனிருக்குமெனவும், அவற்றின் பசியைத் தணிக்கத் தங்களைக் கொண்டு ஸ்ராத்தம் செய்விக்கப்படின் அவற்றின் பசி தணியுமெனவு மொழிந்து பொருளைக் கிரகிக்கின்றனர். முறையே இராமர் கங்கா நதியில் ஸ்ரார்த்தங் கொடுக்கையில் இறந்துபோயிருந்த அவரது தந்தையாகிய தசரத மகாராஜன் இம்மண்ணுலகத்திற்கு மீண்டும் வந்து, தன் புத்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட பிண்டப் பிரசாதத்தை மிகு அவாவுடன் வாங்கியுண்டு சென்றதாக மொழிகின்றனர். ஸ்ராத்தங் கொடுக்குங் காலத்தில் பிராமணருக்கு எந்தெந்தப் பதார்த்தங்களில் பிரியமோ அவ்வவற்றையே ஸ்ரார்த்த காலங்களில் அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமாம். ஏனெனில், பிராமணருக்கு எவ்வெவற்றின் மீது பிரியமோ அவ்வவற்றின் மீதே இவ்வுடலை விட்டு விண்ணுலகத்திற் கேகிய ஜீவான்மாக்களுக்கும் பிரியமாம். உருளைக்கிழங்கு வெண்காயம் முட்டை கோஸ் முதலிய வற்றை அவை உண்ணுவாம். ஏனெனில்,பிராமணருக்கு அவற்றில் பிரியமில்லாததால் அச்சீவான்மாக்களும் பிரியமில்லா திருந்தாலும் இருக்கக் கூடும். இத்தகைய அண்டப் புரட்டரை எத்தேசத்திலேனும் பார்த்திருக்கின்றீர்களா? இல்லையே!

21. பிராமணர் ஸ்ராத்த முதலிய சாச்சடங்குகள் செய்யுங் காலங்களில் தம்மவர்களே யுண்டு மிகுந்த சேஷபோஜன வகைகளைப் பூமியில் புதைத்துவிடினும் விடலாமேயன்றி சூத்திருக்கு மட்டும் போட லாகாதென அஞ்சா நெஞ்சுடனே சிஞ்சித்தும் இரக்கமின்றி அவற்றைப் புதைத்து விடுகின்றனர். சூத்திரர் மட்டும் அத்தகைய காலங்களில் தாங்கள் உண்பதற்கு முன்னமே பிராமணருக்கு அரிசி, காய் கிழங்கு முதலியவற்றை ஸமர்ப்பித்தபின் உண்ணவேண்டுமாம். ஸ்ரார்த்தமல்லாத மற்றக் காலங்களில் தமது மனைக்குப் போஜனத்திற்கு வரும் சூத்திரர் முதலியோரை காக்கவைத்துத் தம்மவர் அனைவரும் உண்டபின் மிகுந்த சேஷத்தை அவர்களுக்குப் பரிமாற வேண்டுமென ஏற்படுத்திக்கொண்டு அவ்வாறு செய்துவருவதுமன்றித் தாங்கள்

மட்டும் சூத்திரர்களது மனைகளினுள் தாராளமாகப் புகுந்து பாகசாலை முதலிய பற்பல விடங்களில் உலாவலாமெனவும் அப்பாகசாலையிலுள்ள பொருள்களைத் தீண்டலாமெனவும், சூத்திரர் தம்மனைக்குள் புகுதலுந் தீண்டதலுங் கூடாதெனவும், பிராமணர் தாம் உண்ணுங்காலையில் சூத்திரருடன் வார்த்தையாடின் அப்போஜனம் தீட்டாய் விடுமென வார்த்தையாடாதும் அவ்வண்ணம் உணவெடுத்துப் புசித்த எச்சிற்கையையும் அச்சூத்திரருக்குக் காட்டக் கூடாதெனவும், சூத்திரர் பிராமண ஸ்திரீகளைத்தீண்டுதல் அடாதெனவும், பிராமணர்மட்டும் சூத்திர ஸ்திரீகளைச் சையோகிக்கலாமெனவும், அங்ஙனம் சையோகித்துக் கொள்ளும் அச்சூத்திர ஸ்திரீகளுக்கு மோக்ஷபதவி கிடைக்குமெனவும், பிராமணர் சூத்திரரால் சுவாமி என்று மிகு சிறப்புடன் அழைக்கப்படவேண்டுமெனவும், சூத்திரர் பிராமணரால் அடேயென்று மிகு இழிவாக அழைக்கப் படலாமெனவும் ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். ஐயையோ! சூத்திரர் பொருளையே கிரகித்து, அதனாலேயே ஜீவித்தும் அவர்களை எவ்வளவு துரோகச் சிந்தையுடன் நடத்துகின்றனர். ஆகையால் பிரியமானவர்களே! நீங்கள் பிராமணக் கொள்கையினின்று விலகி ஒழுகுங்கள்.

22. ஓ! பிராமண விசுவாசகர்களே! ஓர் பெரிய ராஜகுடும்ப மனைத்தையும், நீங்கள் தொழும் பிராமணர் க்ஷணப்பொழுதில் நிர்மூலப்படுத்தியதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன் கேளுங்கள்:— மதுரையை ஆண்டுவந்த திருமலைநாயகன் பிராமணருடைய போதனைக்குட்பட்டு, அவர்கள் கற்பித்தவாறு ஓர் பெரிய குளம், தேவாலயம், மண்டபம் இவற்றைச்சமைத்து அதில் பிராமணரை வைத்து அவர்களுக்கு மேம்பாடு செய்து வருங்காலத்தில் அங்கிருந்த பௌத்த முனிவர்கள் அவ்வரசனை நோக்கி நீ வியர்த்தமாக உன் பொருளைச் செலவழித்துக் கல்லையும், செம்பையும் உன்னைப்போன்ற மனிதராகிய பிராமணர்களையுந் தொழுவது நல்லதல்லவென்று நற்போதனை யூட்டி அவரைத்தமது மார்க்கத்திற்குத் திருப்பிக்கொண்டனர். அதைக்கண்ட வஞ்சநெ

ஞ்சினாகிய பிராமணர் அவ்வரசனையும், அவர் குடும்பத்தாரனைவரையும் ஒருங்கே நிர்மூலப்படுத்திவிட வேண்டுமெனக் கருதி, அவ்வரசனால் கட்டப்பட்ட கற்சுரங்கத்தினுள் மீனுக்ஷியம்மன் பிரசன்னமாயிருப்பதாயும், அதை நீங்கள் உங்கள் குடும்பத்தாரனைவருடன் வந்து பார்க்கலாமெனவு மொழிந்து, அவ்வனைவரையும் அச்சுரங்கத்தினுட் சென்று பார்க்கும்படி கற்பிக்க, முறையே அவர்கள் எச்சூது மறியாது உட்சென்றவுடன், பிராமணர் ஓர் பெரிய கற்பாறையைப் புரட்டி அதன் வாசற்படியை யடைத்து விட்டனர். அதனுட் சென்றவர்கள் அனைவரும் வெளிப்பட வழியின்றி மாய்ந்தனர். பிராமணர் அவ்வரசனது சேனாபதிகளுக்கும், பிரஜைகளுக்கும் அரசன் தனது குடும்பத்துடன் மீனாக்ஷியம்மனில் ஐக்கியமாய் விட்டனரென அபுத்த மொழியை மொழிந்து தப்பித்துக்கொண்டனர். ஐயையோ! இதென்ன குரூரச் செய்கை! இத்தகைய கொடியரையும் நம்பிப் பின்பற்றலாமா!

43 பிராமணர் ஸ்ரார்த்த முதலிய கிரியைகள் செய்யுங் காலங்களில் மாட்டின் சாணம், கோஜலம், பால், தயிர், நெய் என்பவற்றை ஒன்று சேர்த்து உண்ணுகின்றனர். இதற்கே பஞ்சகவ்விய மென்னப்படும். விலங்கினங்களில் பன்றியொன்று தவிர மற்றெந்த ஜந்துக்களும் மலத்தையுண்பதில்லை. விலங்கினும் உயர்ந்தோராகிய மாந்தரில் பிராமணர் மட்டுமே மாட்டின் மலமாகிய சாணத்தையும், மூத்திரமாகிய கோஜலத்தையும் உண்பவர்கள். மாட்டின் மலத்தையும் மூத்திரத்தையும் உண்ணும் பிராமணர்களைப் பின் பற்றியொழுகுவது அதனினும் இழிவாகுமல்லவா? ஆகையால் இவ்விழிந்தோரைப் பின் பற்றி யொழுகாதிருக்க முயலுங்கள்.

44 பிராமணக் கன்னிகைகள் கெட்ட தினங்களில் ருதுவதியானால் அக் குடும்பத்திற்குக் கெடுதி சம்பவிக்குமென்று பிராமணர் கருதி ருதுவதியாவதற்கு முன்னமே அக்கன்னிகையின் கணவனைக்கொண்டு சையோகிக்கும்படி செய்கின்றனர். கெட்டதினங்களில் ருதுவதியாகா திருக்கக்கருதி

நல்ல தினம்பார்த்து நல்ல முகூர்த்தத்தில் நல்ல நட்சத்திரத்தில் சையோகிக்கச்செய்யும் பிராமண ஸ்திரீகளில் அனந்தம் பெயர் அதிதுரிதத்தில் தங்கள் கணவரை மயானத்திற்கு இரையாக்கித் தாம் விதவைகளாகின்றனர். ஆகையால், இத்தகைய விவேக சூனியரைப் பின்பற்றியொழுக உங்கள் மனம் துணிந்ததெப்படி?

25 ஆந்திராகிய இத்தேச பூர்வ குடிகளே! நீங்கள் உங்கள் ஜாதியை உயர்த்தும் நிமித்தம் ஒருவன் கல்வி, அறிவு, நல்லொழுக்கங்களற்றுத் தீயொழுக்கமும் தீச்செயலும் விகாரசொரூபமும் உடையவனாய், அன்ன வஸ்திராதிகளுக்கு வருவழியின்றிச் சிறுமை யடைந்துவருபவனுமா யிருப்பினும், ஜாதி கோத்திரங்களில் மட்டும் உயர்த்திருக்கின் போதுமெனக்கருதி அந்நிர்ப்பாக்கியனுக்கு உங்கள் அரிய செல்வ புத்திரிகளை மணம் புரிகின்றீர்களே! ஐயையோ! உங்கள் அருமைச் செல்வபுத்திரிகள் மணம் புரிந்த பின் அருமை குலைந்து சிறுமையடைந்து, அன்னவஸ்திராதிகளுக்கு வருவழியற்றிருப்பதை எண்ணி, எண்ணி, ஏக்கமுற்று, மனம்வெந்து நொந்து வருந்துவதை நீங்கள் கண்ணாரக்கண்டுந் துக்கிக்காது, எது இல்லாதுபோயினும் ஜாதி உயர்ந்ததே என எண்ணி எண்ணி ஆனந்திக்கின்றீர்களே! இதென்ன விபரீதம்!

26 எனது ஜனனதேசத்தவர்களே! உங்களிற் சிலர் கணவனை யிழந்த விதவை ஸ்திரீகள் தங்கள் மனையிலிருந்து பல சோர நாயகர்களை அந்தரங்கத்தில் முகர்ந்து கொண்டாலுங் கொள்ளலாமே யன்றிப் பகிரங்கமாகப் புநர்விவாகம் மட்டும் செய்துகொள்ளக் கூடாதெனவும், அவ்வாறு செய்துகொள்ளின் அம்மாதின் குடும்பத்தாருக்கு அவமானம் வருவதுமன்றிப் பெருங் குற்றத்திற்கு உள்ளாவார்களெனவும் புநர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளுமாதர் தத்தமது ஜாதியினின்று நிவர்த்திக்கப்படுவாரெனவும் ஏற்படுத்திப் புநர் விவாகஞ் செய்துகொள்வதினின்றும் தடுத்திருக்கின்றீர்களே! இதென்ன பரிதாபம். ஆண் பெண்ணாகிய இருபாலருக்கும் இச்சை ஒரே அளவாக இருந்தும் தாரமிழந்த புருஷர் மட்டும் புநர்விவாகஞ் செய்துகொள்ளலாமெனவும், கணவரை

யிழந்த மாதர்மட்டும் புநர்விவாகஞ் செய்து கொள்ள லாகா
தெனவும் தடுத்திருப்பது எவ்வளவு அநீதமென்பதை யோ
சித்துப் பாருங்கள். கைம்மாதரிலனேகர் தங்கள் இச்சை
யை நிறைவேற்றச் சொந்த கணவரை யற்றிருப்பதால் பர
புருஷ கமனஞ்செய்து பல வியாதிகளையடைந்து வருந்துவ
தையும், சோரத்துவத்தாலான கர்ப்பத்தைப் பெருத்த அவ
மானத்தினலும், அச்சத்தினலு மழித்து அதனல் நேரிடு
ம் தீராத வியாதியடைந்து வருவதையும் நாம் பன்முறையும்
பார்த்து வருகின்றோமே. மாதருக்குப் புநர்விவாகஞ் செய்வ
தனல் என்ன கெடுதி சம்பவிக்கும்? கல்வி அறிவால் நிடசி
த்த மடைந்திருக்கும் புருஷரே புநர் விவாகமும் பரஸ்திரீ க
மனமும் செய்துகொள்ள சுயாதீனம் பெற்றிருக்கிறார்களெ
னின் பரபுருஷ கமனத்தையும் புநர் விவாகத்தையும் சிறிது
ம் பெறுதிருக்கும் கைம்மாதர் தங்கள் கற்புநிலைமை எவ்வா
று காக்கக்கூடும்? புருஷர் பரஸ்திரீகமனஞ் செய்வது குற்ற
மில்லையென்றும், ஸ்திரீகள் பரபுருஷ கமனஞ்செய்வது குற்
றமென்றும் எண்ணுவதால், பரஸ்திரீகமனஞ் செய்யச் சு
யாதீனம் பெற்றிருக்கும் புருஷருக்குப் புநர்விவாகம் வேண்
டுவதில்லை. ஸ்திரீகளே பரபுருஷகமனஞ் செய்யச் சிறிதும் இ
டம்பெறுதிருப்பதால், அவர்கள் புநர்விவாகஞ் செய்துகொ
ள்வது யுக்திக்கும் புத்திக்கும் ஒத்ததாக விருக்கின்றது. இ
ப் புநர்விவாகத்தால் ஜாதி கெடுமென எங்ஙனஞ் சொல்ல
க்கூடும்?

27. ஒரு ஸ்திரீ விபசாரம் புரிந்து புத்திரரைப்பெறின், அ
ப்புத்திரர்களை இழிகுலத்தவர்களென மொழியலாகாது. ஏ
னெனில், அக்குற்ற மியற்றியது அம்மக்களின் தாயேய
ன்றி அம்மக்களல்லவே. ஆகையால், அவர்கள் இழிகுலத்தவர்
களாகார்கள். ஆனல், பொய்யரும், வஞ்சகரும், கள்ளரும்,
கொலைபாதகரும், மதுபானரும், விபசார மார்க்கரும், து
ன்மார்க்க நூலெழுதித் தேசத்தைப் பாழ்ப்படுத்திய நூலா
சிரியர்களும், பொய் மதங்களைப்போதிக்கும் புரோகிதர்களும்
ஐக்கியமை-யேற்படுத்தி ஐக்கியப் பட்டிருந்த இத்தே
சத்தவர்களைப் பலவாறுகக்கலைத்து, ஒருவரை யொருவர் ப

கைக்கச்செய்த மனு நூலாசிரியர்களும், தங்களையே சிறப்பித்துக்கொள்ளும் அகங்காரிகளுமே இழிகுலத்தவரெனப் படுவார்கள்.

28. சூத்திரர்களே! நீங்கள் பிராமணரால் வதைக்கப்படுவதுபோல நீங்களும் பறையரைச் சிறிதும் இரக்கமின்றி வருத்துகின்றீர்களே! உங்களை ஒருவர் வருத்தினால் எப்படி வருந்துவீர்களோ அப்படியே பறையர் முதலியவர்க்கும் இருக்குமென ஏன் உணர்கிலீர்கள்? "உன்னைப்போல் பிறனையும் விரும்பக்கடவாய்" யெனச் சமயிகள் கூறுவதையாயினும் நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா? பறையர் முதலிய இத்தேச பூர்வ குடிகளை நீங்கள் மிகு இழிவாக நடத்துவது உங்களது விவேகசூனியத்தை நன்கு விளக்குகின்றதே.

29. பிராமணர் பிரஜைகளை ஒருங்குசேர்த்து ஜாதிவகுப்புப் பிரித்தகாலத்தில் பறையரையுந் தருவித்து அவர்களுக்கும் ஓர் வகுப்பு ஏற்படுத்தித் தங்களுக்குள் கீழமைந்தொழுகவேண்டுமென ஏற்படுத்தினர். பறையர் பிராமணரது நோக்கத்தை யறிந்து, நாங்கள் உங்களுக்குக் கீழமைந்து ஒழுகவுமாட்டோம், எங்கள் கஷ்டார்ஜிதமாகிய பொருளையும் உங்களுக்குக் கொடுக்கவுமாட்டோமென, நிராகரித்து விட்டனர். பிராமணர் கெடு நினைவால் இவர்களை நாசமாக்கி விடவேண்டுமெனக் கருதி இவர்களைச் சண்டாளரெனவும், இவர்களைத் தீண்டலாகாதெனவும். தங்கள் வாசஸ்தலமாகிய அக்கிரஹாரத்தினுள் இவர்கள் வந்தால் அவ்வக்கிரஹாரமே தீட்டாய் விடுமெனவும் ஏற்படுத்தி ஒதுக்கிவிட்டனர். முறையே பறையர் தங்கள் வாசஸ்தலங்களுக்குப் பறைச்சேரி எனவும், அதனுள் பிராமணர் வரலாகாதெனவும், வந்தால் சூத்திரர் முதலியோரை வசப்படுத்திக்கொண்டு அவர்கள் பொருளைக் கிரகிப்பதுபோலத் தம்மவர்களையும் வசப்படுத்திக் கொண்டு நாசப்படுத்துவார்கள் எனக்கருதி, பிராமணரைப் பறைச்சேரியினுள் வரவொட்டாது துரத்துகின்றனர். பிராமணருக்கும் பறையருக்கும் துவேசமுண்டாய் ஒருவரையொருவர் பகைத்து அக்கிரஹாரத்தினுள் பறையரும், பறைச்சேரியினுள் பிராமணரும் போகக்கூடாதென ஏற்படுத்திக்கொண்

டனர். அவ்வாறே நீங்களும் பிராமண புரோகிதர்களை உங்கள் மனைக்குள் வராவண்ணம் தடுத்துவிடுங்கள். அவர்கள் உங்கள் மனைகளுக்குள் வருவது என்று தடைப்படுகின்றதோ அன்று முதல் உங்களுக்கு க்ஷேமமுண்டாகும்.

30. ஐரோப்பா கண்டத்தின் பூர்வ குடிகளுக்கு டியூரேனியன்ஸ் எனவும், மற்றக் கண்டங்களின் பூர்வ குடிகளுக்கு அபாரிஜியன்ஸ் எனவும் சொல்லப்படும். ஆரியராகிய "காகேஷியர் ஹிண்டுகுஷ் காகேஷியமலை யடிவாரங்களினின்று மற்றவிடங்களுக்குக் குடியேறியவர்களானதனால் காகேஷியரெனப் படுகின்றனர். டியூரேனியன்ஸ் எனின் ஓரிடத்தில் தங்கி பயிர்செய்து ஜீவனஞ்செய்யாமல் அங்குமிங்குந் திரிந்து ஜீவனஞ்செய்யும் நாடோடிகள். ஆகையால், பறையர் டியூரேனியன்ஸைப்போல இராமல் ஆரியரைப்போலவே ஒரே இடத்தில் தங்கி வேளாண்மை செய்து ஜீவித்துவருவதால் இவர்களையும் ஆரியர்களென்றே அங்கிகரிக்கவேண்டும்.

31. பிரம்ம, க்ஷத்திரிய, வைசிய, சூத்திரராகிய நால்வகை வருணத்தவரும் ஆரியரெனவும், இவ்வாரியர் பூர்வகாலத்தில் ஜாதி வேற்றுமையின்றி ஐக்கியப்பட்டிருந்தனரெனவும், பலவகைத் தொழில்களை நான்கு பிரிவாகப்பிரித்து, எந்தத் தொழிலில் பிரியமோ அந்தத்தொழிலைப் புரியலாமெனவும் எந்தத் தொழிலைக் கைப்பற்றினரோ அந்தத் தொழிலையே பின்பற்றவேண்டுமெனவும் சிலகாலஞ் சென்றபின் எந்தத் தொழிலைப்புரிந்து வந்தனரோ அந்தத் தொழிலினின்று மற்றொரு தொழிலில் பிரவேசிக்கலாகாதெனவும் ஏற்படுத்தி, அத்தொழிலில் தங்களுக்குச் சிறப்பும், சௌக்கியமும் உண்டாயிருப்பதை யுணர்ந்து தாங்களே உயர்ந்த ஜாதியாரெனவும், தங்கள் நிபந்தனைகளுக்குட்படாத பறையரைப் பூர்வ குடிகளெனவும், சண்டாளரெனவும் நால்வகை வருணத்தாரிய ஆரியருக்குப் புறம்பே ஒதுக்கப்பட வேண்டுமெனவுமேற்படுத்தினர் நிகிரோவருக்கும், மங்கோலியருக்கும், ப[illegible]னியருக்கும் பேதங்களிருப்பது போலக் காகேஷியாவின் ஆரியருக்கும் பறையருக்குங் கிஞ்சித்தும் பேதமின்மையால் பறையரையும் ஆரியரென்றே அங்கீகரிக்க வேண்டும்